

ZARZĄD GMINY MIELNIK

ZMIANA

**STUDIUM
UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY MIELNIK**

**CZĘŚĆ II
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY**

MIELNIK, 2000 R., **2016 R.**

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Mielnik opracował zespół projektowy w następującym składzie:

1. mgr inż. arch. Wiktor Panfiluk	- główny projektant, koordynacja prac,
urbanistyka (uprawnienia urbanistyczne
nr ewid. 557/88),
2. mgr Mikołaj Patejuk	- zagadnienia środowiska przyrodniczego,
3. mgr Anastazja Brzozowska	- zagadnienia demograficzne, środowiska
kulturowego, zagadnienia społeczne i
gospodarcze,
4. mgr inż. arch. Joanna Lipska	- zagadnienia przestrzenne, opracowanie
graficzne,
5. mgr inż. Czesława Kruszewska	- zagadnienia gospodarki wodnej, ściekowej
i odpadami,
6. inż. Elżbieta Kępska	- zagadnienia energetyki i telekomunikacji,
7. mgr inż. Jan Kruszewski	- zagadnienia komunikacyjne,
8. tech. ekon. Krystyna Właźniak	- prace biurowe i maszynopisanie.

Zmiana Studium opracowana przez:

Studio Plan Aleksandra Wiszniewska

Ul. Raławicka 27/20, 02-601 Warszawa

CZĘŚĆ II

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MIELNIK

	Str.
1. POLITYKA PRZESTRZENNA GMINY	5
1.1. Kierunki rozwoju funkcji gminy i jednostek osadniczych.	5
1.2. Ograniczenia rozwoju gminy.	6
1.3. Szanse rozwoju gminy	7
1.4. Cele rozwoju przestrzennego gminy.	7
1.4.1. Główne cele rozwoju.	7
1.4.2. Cele ekologiczne rozwoju	8
1.4.3. Cele społeczne w zagospodarowaniu przestrzennym.	8
1.4.4. Cele rozwoju gospodarczego.	8
1.4.5. Cele rozwoju komunikacji	8
1.4.6. Cele rozwoju infrastruktury technicznej	9
1.5. Obszary, dla których sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe.	9
2. KIERUNKI I ZADANIA W ZAKRESIE OCHRONY, KSZTAŁTOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO.	11
2.1. Sieć dolin rzecznych.	11
2.2. Lasy	12
2.3. Zieleń urządzona.	13
2.4. Obiekty i obszary prawnie chronione.	13
2.5. Kierunki ochrony sanitarnej środowiska.	14
2.5.1. Kierunki i zadania w zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych.	14
2.5.2. Kierunki ochrony sanitarnej powietrza atmosferycznego ...	15
2.5.3. Kierunek ochrony ludzi i środowiska przed hałasem i wibracjami	16
2.5.4. Kierunki i zadania w zakresie ochrony ludzi i środowiska przed szkodliwym elektroenergetycznym promieniowaniem niejonizującym.	17
2.5.5. Kierunki i zadania w zakresie ochrony powierzchni ziemi. ...	17
3. KIERUNKI I ZASADY OCHRONY I WZBOGACANIA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO GMINY	19
3.1. Ochrona obiektów zabytkowych.	19
3.2. Ochrona stanowisk archeologicznych.	20
3.3. Tworzenie nowych wartości kulturowych	20
4. KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU INFRASTRUKTURY SPOŁECZNEJ I OBSZARÓW DLA TYCH POTRZEB	21
4.1. Tendencje demograficzne.	21
4.2. Kierunki przekształceń i rozwoju mieszkalnictwa	21
4.3. Kierunki przekształceń i rozwoju usług	22
5. KIERUNKI ROZWOJU EKONOMICZNEGO GMINY	24
5.1. Kierunki rozwoju przemysłu (działalności gospodarczej).	24
5.2. Tworzenie warunków do rozwoju rolnictwa i jego otoczenia.	25
5.3. Kierunki rozwoju gospodarki leśnej	26
5.4. Rozwój urządzeń turystyki i wypoczynku	26

6	KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU KOMUNIKACJI	27
6.1.	Sieć drogowa	27
6.2.	Techniczne zaplecze motoryzacji	30
6.3.	Przejścia graniczne drogowe.	31
6.4.	Kolej.	31
6.5.	Komunikacja autobusowa	32
6.6.	Ścieżki rowerowe	32
7	KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ .	33
7.1.	Zaopatrzenie w wodę.	33
7.2.	Odprowadzenie i oczyszczenie ścieków sanitarnych.	34
7.3.	Usuwanie i unieszkodliwianie odpadów stałych.	36
7.4.	Kierunki rozwoju elektroenergetyki	39
7.5.	Kierunki rozwoju ciepłownictwa.	40
7.6.	Kierunki rozwoju gazownictwa	41
7.7.	Kierunki rozwoju telekomunikacji.	41
7.8.	Ropociąg	41
8	OBRONA CYWILNA I OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA	42
8.1.	Obrona cywilna	42
8.2.	Ochrona przeciwpożarowa.	43
9	KIERUNKI DZIAŁAŃ I ZADANIA WŁADZ SAMORZADOWYCH W CELU REALIZACJI POLITYKI	43
10	UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ I SYNTEZA USTALEŃ ZMIANY STUDIUM POD LOKALIZACJĘ ROPOCIĄGU PRZESYŁOWEGO	44

1. POLITYKA PRZESTRZENNA GMINY

1.1. Kierunki rozwoju funkcji gminy i jednostek osadniczych

1) Funkcje gminy przewidywane do rozwoju:

- a) Funkcja rekreacyjno-uzdrowiskowa** o zasięgu ponadlokalnym rozwijana będzie w oparciu o walory środowiska przyrodniczego doliny rzeki Bug, przy czym w najbliższej przyszłości rozwijana będzie funkcja rekreacyjna – turystyka i wypoczynek. Funkcja uzdrowiskowa przewidywana jest do rozwoju w okresie kierunkowym, bowiem wymaga ona podjęcia starań o uznanie Mielnika za miejscowość uzdrowiskową.
- b) Funkcja rolnicza** ukierunkowana na produkcję zbóż, ziemniaków, zwiększenie upraw warzywniczo-sadowniczych na potrzeby rekreacji oraz hodowle bydła, trzody chlewnej i drobiu.
- c) Funkcja przemysłowa** oparta o wykorzystanie miejscowych surowców głównie o eksploatację kredy. Działalność eksploatacyjna powinna być ograniczona w okresie kierunkowym w związku z funkcją uzdrowiskową. Rozwijać się tu będą także zakłady przemysłu spożywczego, materiałów budowlanych oraz rzemiosła produkcyjnego.
- d) Funkcja usługowa rozwijana** głównie w Mielniku, a także w poszczególnych wsiach na terenie gminy.
- e) Funkcja mieszkaniowa** rozwijana we wszystkich miejscowościach na terenie gminy. Wobec możliwego spadku ludności przewidywana jest na ustabilizowanym poziomie. Rozwój ilościowy mieszkalnictwa może wystąpić wraz ze zwiększeniem ruchu turystyczno-wypoczynkowego oraz lecznictwa uzdrowiskowego
- f) Funkcja ekologiczna** związana jest głównie z Obszarem Krajobrazu Chronionego Doliny Bugu, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Głogi” i obszarami leśnymi.

2) Funkcje jednostek osadniczych kształtować się będą następująco:

- a) Mielnik** – gminny ośrodek rozwoju pełnić będzie następujące funkcje:
 - **Funkcję usługową** w zakresie: administracji, obsługi finansowej, szkolnictwa, ochrony zdrowia, opieki socjalnej, kultury, sportu, handlu, poczty i telekomunikacji,

- **Funkcję rekreacyjno-uzdrowiskową** rozwijaną w oparciu o szczególne walory środowiska przyrodniczego – korzystny mikroklimat, zasoby wód mineralnych.
W najbliższym okresie rozwijana będzie funkcja turystyczno-wypoczynkowa poprzez rozbudowę istniejącej bazy noclegowej, terenów masowego wypoczynku codziennego i świątecznego z urządzeniami towarzyszącymi (infrastruktury technicznej i usług) oraz rozwoju agroturystyki.
Funkcja uzdrowiskowa będzie rozwijana w okresie kierunkowym po uzyskaniu statusu miejscowości uzdrowiskowej, co umożliwi realizację bazy leczniczej (urządzenia leczniczo-zabiegowe, baza noclegowa, infrastruktura techniczna, urządzenia usługowe).
- Funkcję przemysłową, związaną głównie z eksploatacją kredy, rozwijaną do czasu wprowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego. Istnieje tu możliwość rozwijania działalności gospodarczej z zachowaniem wymogów ochrony środowiska.
- Funkcji obsługi rolnictwa w zakresie zaopatrzenia w środki produkcji, zbytu produkcji rolnej, obsługi weterynaryjnej.
- Funkcję mieszkalnictwa dla ludności rolniczej i nierolniczej.
- b) Miejscowości z możliwością rozwoju jako dominującej funkcji turystyczno-wypoczynkowej tj. bazy noclegowej (w tym agroturystycznej, letniskowej) wraz z urządzeniami usługowymi:**
 - Maćkowicze,
 - Osłowo,
 - Wajków,
 - Sutno,
 - Niemirów.

Rozwijać się tu będzie także funkcja rolnicza i mieszkaniowa.
- c) Miejscowości z funkcją usługową i usługowo-gospodarczą:** Homoty, Pawłowicze, Oksiutycze, Moszczona Królewska, Radziwiłłówka, Adamowo-Zastawa, Mętna, Wilanowo, Tokary. Rozwijać się tu będzie ponadto funkcja rolnicza i mieszkaniowa.

1.2. Ograniczenia rozwoju gminy

W rozwoju społeczno-gospodarczym i przestrzennym gminy Mielnik można wyodrębnić problemy i ograniczenia rozwojowe, których rozwiązanie wymagać będzie dodatkowych działań i nakładów finansowych.

Z uwarunkowań rozwoju przestrzennego gminy wyłaniają się następujące problemy rozwojowe:

- a) ograniczenia w użytkowaniu zasobów ekologicznych podlegających ochronie prawnej do celów turystyczno-wypoczynkowych oraz rozwoju działalności produkcyjno-gospodarczej, w związku z wymogami stosowania proekologicznych rozwiązań infrastruktury technicznej,
- b) peryferyjne położenie w woj. podlaskim zmniejszające atrakcyjność lokalizacyjną dla podmiotów gospodarczych,
- c) depopulacja i starzenie się ludności wiejskiej,

- d) braki w systemach infrastruktury technicznej, a w szczególności w kanalizacji sanitarnej, ciepłownictwie, telekomunikacji i utylizacji odpadów stałych,
- e) trudności w zagospodarowaniu istniejącego niewykorzystanego majątku produkcyjnego, obsługi rolnictwa i urządzeń usługowych.

1.3. Szanse rozwoju gminy

Z uwarunkowań rozwoju przestrzennego gminy wyłaniają się pewne szanse rozwojowe, które należy wykorzystać w polityce przestrzennej i gospodarczej. Te elementy polityki powinny być przedmiotem promocji gminy potencjalnym inwestorom.

Szansami rozwoju gminy są:

- a) występowanie obszarów o wysokich walorach środowiska przyrodniczego umożliwiających rozwój różnorodnych form rekreacji : wypoczynku pobytowego, codziennego i świątecznego, turystyki krajoznawczej i kwalifikowanej oraz lecznictwa uzdrowiskowego i agroturystyki,
- b) istniejące i udokumentowane zasoby surowców naturalnych dają podstawę do rozwoju przemysłu materiałów budowlanych,
- c) przebieg ropociągu ze stacją pomp w Adamowie,
- d) korzystne warunki do rozwoju rolnictwa ekologicznego,
- e) bliskość rynków zbytu produkcji rolniczej na potrzeby zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego zlokalizowanych w Siemiatyczach,
- f) możliwość otwarcia przejscia granicznego drogowego w Tokarach,
- g) występowanie zespołów i obiektów znaczących dla historii i kultury znajdujących się w Mielniku oraz sąsiedztwo ośrodka kultu religijnego w Grabarce, stymuluje rozwój turystyki krajowej i międzynarodowej,
- h) istnienie gazociągu wysokiego ciśnienia stwarza możliwość pełnej gazyfikacji gminy,
- i) włączenie gminy liniami światłowodowymi w telekomunikacyjny system wojewódzki i krajowy.

Czynnikami rozwoju gminy, które muszą być brane pod uwagę są:

- a) walory użytkowe wytworzone przez naturę (gleba, wody, klimat, krajobraz, ukształtowanie powierzchni, surowce mineralne),
- b) walory użytkowe będące wytworem działań człowieka (obiekty produkcyjne, obiekty infrastruktury technicznej i społecznej),
- c) kultura i tradycje gospodarcze gminy,
- d) atrakcyjność miejsc przebywania (tradycje mieszkańców, gościnność, porządek w obejściach i na ulicach, zagospodarowanie terenów, urządzenia umożliwiające realizację różnych potrzeb w zakresie wypoczynku, rozrywki a także stan środowiska naturalnego).

1.4. Cele rozwoju przestrzennego gminy

1.4.1. Główne cele rozwoju

- a) Głównym celem rozwoju gminy jest zapewnienie mieszkańcom pracy i dochodów pozwalających na godziwy, w odczuciu społecznym poziom życia.
- b) W rozwoju gminy należy dążyć do zaspokojenia potrzeb społeczności lokalnej i zabezpieczenia powiązań społeczno-ekonomicznych terenów wiejskich z

miastem powiatowym, z gminami sąsiednimi i województwem w sferach: społecznej, ekologicznej i infrastruktury technicznej.

- c) Należy wykorzystać dla rozwoju istniejące położenie gminy w strefie krajobrazu chronionego Doliny Bugu, na trasie drogi wojewódzkiej Nr 637, na trasie rurociągu ropy naftowej „Przyjaźń” ze stacją pomp w Adamowie, przy linii kolejowej oraz istniejące walory rolniczej przestrzeni produkcyjnej i walory przyrodnicze do wykorzystania rekreacyjnego, majątek trwałe i istniejący potencjał infrastrukturalny.
- d) Społecznym efektem rozwoju gminy będzie poprawa szeroko rozumianych warunków życia mieszkańców.

1.4.2. Cele ekologiczne rozwoju

- a) Ochrona funkcjonowania i zachowanie ciągłości przestrzennej systemu środowiska przyrodniczego.
- b) Wzbogacenie i racjonalne wykorzystanie walorów systemu przyrodniczego dla rekreacji i rolnictwa.
- c) Zapewnienie co najmniej normatywnych warunków sanitarnych zamieszkiwania ludności w zakresie: jakości powietrza atmosferycznego, poziomu hałasu i wibracji oraz elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego.

1.4.3. Cele społeczne w zagospodarowaniu przestrzennym

- a) Tworzenie warunków do wzrostu ilości miejsc pracy, szczególnie w urządzeniach obsługi rolnictwa, ludności wiejskiej i turystyki.
- b) Rozwój mieszkalnictwa poprzez podnoszenie standardu cywilizacyjnego zamieszkania i podnoszenia standardu technicznego wyposażenia mieszkań.
- c) Podnoszenie poziomu wykształcenia ludności, rozwoju kultury, sportu, ochrony zdrowia i opieki społecznej.
- d) Walka z patologią społeczną na wsi (pijaństwo i narkomania).

1.4.4. Cele rozwoju gospodarczego

- a) Efektywne wykorzystanie niezagospodarowanego majątku produkcyjnego, surowców lokalnych zasobów pracy i tradycji produkcyjnych.
- b) Rozwój funkcji produkcyjnych na wyznaczonych dla tego celu terenach.
- c) Poprawa struktury obszarowej gospodarstw rolnych.
- d) Rozwój urządzeń obsługi rolnictwa i wsi.
- e) Właściwe wykorzystanie możliwości produkcyjnej rolnictwa zgodnie z uwarunkowaniami wynikającymi z jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej.
- f) Rozwój funkcji turystycznych i wypoczynkowych w miejscowościach nad rzeką Bug, nad istniejącymi i projektowanymi zbiornikami wodnymi oraz w obszarze strefy obszaru chronionego doliny Bugu.

1.4.5. Cele rozwoju komunikacji

- a) Zapewnienie funkcjonowania w odpowiednim standardzie prędkości i swobody ruchu kołowego tranzytowego na drodze wojewódzkiej,

- b) Zapewnienie sprawnych zewnętrznych i wewnętrznych powiązań tranzytowych sieci osadniczej gminy z obszarami województwa, powiatu i gmin sąsiednich.
- c) Zaspokojenie wewnętrznych potrzeb transportowych podmiotów społecznych, gospodarczych i mieszkańców gminy w preferowanym przez nich standardzie – głównie dróg powiatowych i gminnych oraz komunikacja zbiorową.
- d) Podnoszenie standardu wyposażenia w urządzenia obsługi komunikacji i turystyki motorowej zwłaszcza drogi wojewódzkiej nr 637 oraz dróg powiatowych – wzdłuż Bugu i do Grabarki.
- e) Budowa ścieżek rowerowych na trasach dojazdowych do obiektów i obszarów atrakcyjnych kulturowo, kraj obrazowo i turystycznie.

1.4.6. Cele rozwoju infrastruktury technicznej

- a) Zaspokojenie zapotrzebowania podmiotów gospodarczych, społecznych i mieszkańców na dostawę w preferowanym przez nich standardzie ilościowym i jakościowym: wody, energii elektrycznej, gazu i usług telekomunikacyjnych.
- b) Ochrona wody, powietrza, gleby i środowiska przyrodniczego, a także miejsc zamieszkania ludności przed zanieczyszczeniami ściekami sanitarnymi, odpadami stałymi i energetycznymi.
- c) Zmniejszenie uciążliwości kolizji między sieciami i urządzeniami infrastruktury technicznej, a siecią osadniczą i elementami systemu przyrodniczego gminy.
- d) Sprawne i niezawodne funkcjonowanie systemów infrastruktury technicznej, zapewniające zaspokojenie potrzeb w sposób ciągły i efektywny ekonomicznie.

1.5. Obszary, dla których sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe.

Obowiązek opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 13 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym.

1. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się obowiązkowo:

- a) gdy przepisy szczególne tak stanowią, tj.:
 - w przypadku, gdy realizacja inwestycji wymaga uzyskania zgody odpowiedniego organu na przeznaczenie gruntów rolnych lub leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne, co wynika z art. 7 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
 - dla obszarów i zespołów poddawanych ochronie, co wynika z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 16 października 1994 r. o ochronie przyrody.
- b) dla obszaru, na którym przewiduje się realizację programów zawierających zadania rządowe i wojewódzkie służące realizacji ponadlokalnych i regionalnych celów publicznych.
- c) dla obszaru, na którym przewiduje się zadania dla realizacji lokalnych celów publicznych, z wyjątkiem zadań związanych z budową urządzeń infrastruktury technicznej w granicach pasa drogowego.

Zadaniem dla realizacji celów publicznych jest każda działalność państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, wynikająca z ustaw, o ile wymaga ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu i jest finansowana w całości lub części z budżetu państwa lub właściwej jednostki

samorządu terytorialnego. Za zadanie dla realizacji celów publicznych może być także uznane na wniosek właściwego ministra lub wojewody zadanie służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych realizowane w całości ze środków własnych inwestora.

2. Nie ustala się terenów, dla których obowiązek sporządzenia planu miejscowego wynikałby ze względu na istniejące uwarunkowania.
3. Nieobligatoryjne sporządzanie planów miejscowych może następować na wniosek właścicieli gruntów innych niż gmina w terminach i na warunkach zależnych od porozumienia zarządu gminy i wnioskodawcy oraz uchwały intencyjnej rady gminy.

Powyższe dotyczyć może terenów wyznaczonych w studium pod zabudowę mieszkaniową, produkcyjno-usługową i rekreacyjną.

2. KIERUNKI I ZADANIA W ZAKRESIE OCHRONY, KSZTAŁTOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO.

Zakłada się zachowanie podstawowych elementów systemu przyrodniczego gminy – ochronę i wzbogacanie walorów ekologicznych i wartości użytkowych oraz ich racjonalne wykorzystanie w rozwoju gminy przy zapewnieniu sprawnego funkcjonowania całego systemu przyrodniczego w powiązaniu z systemem wojewódzkim i krajowym.

2.1. Sieć dolin rzecznych

a) Sieć dolin rzecznych tworzą:

- dolina rzeki Bug – element wieloprzestrzenny stanowiący ciąg powiązań przyrodniczych o znaczeniu ponadregionalnym (europejski korytarz ekologiczny) i funkcjach: ekologicznej, bioklimatycznej, gospodarczej rekreacyjnej i krajobrazowej. Objęta jest statusem obszaru chronionego krajobrazu i stanowi element Krajowego Ekologicznego Systemu obszarów Chronionych (K.E.S.O.CH.)
- doliny rzek: Moszczoniej, Mętnej i innych dolin mniejszych cieków wodnych oraz obniżen terenowych – elementy drobnoprzestrzenne systemu przyrodniczego, stanowiące ciągi przyrodnicze o znaczeniu lokalnym i funkcjach: ekologicznych, krajobrazowych i gospodarczych.

b) Podstawowe kierunki zagospodarowania tych obszarów to:

- zachowanie funkcji i walorów środowiska ekologicznego,
- ochrona przed zainwestowaniem i degradacją sanitarną.

c) Realizacja w/w kierunków wymagać będzie uwzględniania w planach miejscowych i decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania przestrzennego w szczególności:

- utrzymania dotychczasowego sposobu użytkowania jako ciągów naturalnej zieleni łąkowo-pastwiskowej z lokalnymi skupiskami wysokiej zieleni łąkowej wraz z możliwością realizacji w ich obrębie zbiorników małej retencji wodnej,
- zakazu wykonywania prac ziemnych naruszających w sposób istotny rzeźbę terenu i układ stosunków wodnych,
- ustalenia zakazów:
 - odprowadzania ścieków sanitarnych (nieoczyszczonych i oczyszczonych) w ilości, która nie pozwala na utrzymanie odpowiedniej (planowanej) klasy czystości wód poszczególnych odbiorników,
 - realizacji obiektów kubaturowych oraz zbiorników i rurociągów do magazynowania i transportu olejów i smarów,
 - zakładania i budowy stacji paliw,
 - lokalizacji wysypisk odpadów stałych i płynnych,
 - lokalizacji i realizacji wszelkiej zabudowy za wyjątkiem obiektów hydrotechnicznych w granicach zasięgu fali powodziowej rzeki Bug.

2.2. Lasy

a) Kompleksy leśne, a w tym:

- Kompleks Lasów Nurzeckich – wieloprzestrzenny element systemu przyrodniczego o znaczeniu regionalnym i funkcjach: ekologicznej, bioklimatycznej, gospodarczej, turystyczno-rekreacyjnej i krajobrazowej. Są to lasy wchodzące w skład obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Bugu”.
- Wszystkie pozostałe kompleksy leśne występujące w rozdrobnieniu na obszarze gminy to elementy drobnoprzestrzenne systemu przyrodniczego o znaczeniu lokalnym i funkcjach: ekologicznych, gospodarczych, rekreacyjnych i krajobrazowych. Lasy te w powiązaniu z ciągami ekologicznymi dolin rzecznych zachowują ciągłość układu przestrzennego systemu przyrodniczego.
Lasy są potencjalnym obszarem rozwoju związanego z w/w funkcjami i lokalnymi potrzebami.

b) Podstawowe kierunki zagospodarowania obszarów leśnych to:

- ochrona walorów przyrodniczych i użytkowych,
- utrzymanie trwałości i ciągłości przestrzennej funkcjonowania lasów w ramach systemu ekologicznego gminy, powiatu i województwa oraz racjonalne wykorzystanie dla potrzeb gospodarczych i rekreacyjno-wypoczynkowych.

c) Realizacja w/w kierunków wymagać będzie w szczególności:

- zachowania lasów jako elementów krajobrazu naturalnego,
- prowadzenia gospodarki leśnej zgodnie z ustaleniami planów urządzenia lasów uwzględniających zasadę powszechnej ochrony, trwałości utrzymania ciągłości użytkowania oraz dostosowania do ustalonych w planie funkcji i form użytkowania niezależnie od struktury własnościowej lasów,
- udostępniania i częściowego przystosowywania kompleksów leśnych (głównie w rejonie rz. Bugu) dla potrzeb rekreacyjno-wypoczynkowych,
- wykonania sukcesywnej rekultywacji wyrobisk poeksploatacyjnych o kierunku leśnym,
- powiększania powierzchni i zasobów leśnych poprzez zalesianie gruntów marginalnych wynikających z ustaleń granic polno-leśnych określonych w planie zagospodarowania przestrzennego gminy,
- wprowadzenia do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zakazów i ograniczeń dotyczących głównie:
 - zmniejszania powierzchni leśnej na cele nieleśne,
 - zabudowy z wyjątkiem urządzeń integralnie związanych z ich funkcją,
 - realizacji przebiegu urządzeń liniowych (linii elektroenergetycznych, gazociągów, ropociągów, kolektorów sanitarnych, linii telekomunikacyjnych, dróg itp.) wymagających znacznej przecinki drzew,
 - wykonywania melioracji trwale niszczących układ stosunków wodnych w dolinach rzecznych na obszarach leśnych i prac ziemnych niszczących w istotny sposób rzeźbę terenu,
 - lokalizacji składowisk odpadów przemysłowych i komunalnych.

2.3. Zieleń urządzona

- a) Parki, skwery, zieleń uliczna (drogowa), ogrodów przydomowych, przykościelna, cmentarna, itp. – elementy uzupełniające system przyrodniczy gminy o znaczeniu lokalnym funkcjonujące głównie w Mielniku i innych większych jednostkach osadniczych gminy.
- b) Podstawowy kierunek zagospodarowania zieleni urządzonej to ochrona jej powierzchni i form zagospodarowania przed likwidacją z wyjątkiem szczególnych przypadków realizacji bardzo ważnych elementów komunikacyjnych lub infrastrukturalnych.
- c) Realizacja ochrony zieleni urządzonej wymagać będzie w szczególności:
 - zakazu przeznaczania tych terenów na inne cele w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów.
 - Doboru odpowiednich do warunków siedliskowych i układów przestrzennych gatunków zieleni,
 - zachowania funkcji zieleni cmentarnej łącznie z układem przestrzennym, fizjograficznym i przyrodniczym.
 - przestrzegania wymogów konserwatorskich w użytkowaniu i zagospodarowywaniu obiektów stanowiących przedmiot ochrony konserwatorskiej.

2.4. Obiekty i obszary prawnie chronione – szczególne formy ochrony przyrody.

- a) Na terenie gminy Mielnik obiektami i obszarami prawnie chronionymi są:
 - rezerваты przyrody – Góra Uszeście i Grąd Radziwiłłowski,
 - obszar chronionego krajobrazu „Dolina Bugu”
 - zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Głogi”.
 - 7 pomników przyrody (drzewa i głązy narzutowe),
 - 6 użytków ekologicznych (ekosystemy bagienne i oczka wodne) o łącznej powierzchni 2,68 ha.

W/w obszary i obiekty szczegółowo zostały omówione w punkcie 1.8. tekstu „uwarunkowań” oraz pokazane na mapie uwarunkowań i kierunków zagospodarowania w skalach 1:25.000 niniejszego „studium”.
- b) Podstawowy kierunek zagospodarowania w/w obiektów i obszarów to:
 - zachowanie przed likwidacją i degradacją z jednoczesnym dopuszczeniem możliwości kształtowania zarówno pod względem jakościowym jak i przestrzennym,
 - zapewnienie właściwego funkcjonowania i ciągłości układów ekologicznych.
- c) Realizacja w/w kierunków zagospodarowania wymagać będzie:
 - wykonania planów lub studiów tych obszarów z zachowaniem zasad zagospodarowania określonych w powołujących je aktach prawnych a

następnie uwzględnianie tych ustaw w decyzjach administracyjnych o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

- podniesienia rangi ochronności obszaru chronionego krajobrazu doliny Bugu do rangi Parku Krajobrazowego (w tym i części położonej na terenie gminy Mielnik),
- tworzenia nowych rezerwatów przyrody, pomników przyrody oraz innych form ochrony przewidzianych ustawą o ochronie przyrody, z obowiązkiem wprowadzania ich do planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego.

2.5. Kierunki ochrony sanitarnej środowiska

2.5.1. Kierunki i zadania w zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych.

a) Kierunki ochrony wód powierzchniowych i podziemnych to:

- uzyskanie i utrzymanie odpowiednich klas czystości wód powierzchniowych:
 - rz. Bug – II klasa czystości od granicy Państwa do ujścia rz. Nurzec a poniżej I kl. czystości,
 - pozostałych rzek wymienionych w pkt. 2.1. a (sieć dolin rzecznych) – II klasa czystości,
- ochrona wód gruntowych przed zanieczyszczeniami sanitarnymi i przemysłowymi,
- utrzymanie nienaruszalnego przepływu biologicznego (Q_n) w podstawowych przekrojach rzek SNQ – 95 %:
 - rzeka Bug (granica państwa) – 15,89 m³/ sek,
 - rzeka Moszczona (uj. do Bugu) – 0,066 m³/ sek.
 - rzeka Mętna (uj. do Bugu) – 0,068 m³/sek

b) Realizacja w/w kierunków wymagać będzie w szczególności:

- zakazu odprowadzania do wód powierzchniowych (rzek) i gruntu ścieków sanitarnych i przemysłowych w wielkościach, które nie zapewniają utrzymania obowiązującej klasy czystości tych wód,
- budowy oczyszczalni ścieków i sieci kanalizacyjnej w Mielniku, ew. stacji kontenerowych wspólnych dla zespołów wsi zwodociągowanych oraz dla terenów rekreacyjnych koncentrujących się w rejonie rzeki Bug z późniejszym wywozem tych nieczystości do punktu zlewnego oczyszczalni komunalnej w Mielniku – po jej zrealizowaniu,
- ochrony sanitarnej ujęć wód dla celów komunalnych i przemysłowych zgodnie z ustaleniami obowiązujących stref ochronnych – bezpośredniej oraz pośredniej wewnętrznej i zewnętrznej.
- wykorzystania dla celów gospodarczych i rolniczych wód stanowiących wyłącznie nadwyżki ponad przepływ biologiczny (Q dyspozycyjne) – rz. Bug na granicy państwa 9,56 m³/sek oraz na granicy byłego woj. białostockiego

10,3 m³/sek, rz. Mętnej przy ujściu do Bugu 0,016 m³/sek a rz. Moszczoniej także przy ujściu do Bugu 0,017 m³/sek.

Zgodnie z programem retencjonowania wód powierzchniowych na terenie gminy Mielnik przewiduje się realizację następujących zbiorników małej retencji:

- w. Maćkowicze – obiekt 138/R/7 – 15/625, rzeka moszczona, pow. zalewu 3 ha ob. retencyjna 36 tys. m³. Funkcje: retencyjna, gospodarcza, turystyczna i ekologiczna,
- w. Mętna – obiekt 139/R/Z-15/625 rz. Mętna pow. zalewu 2,5 ha, objętość retencyjna 22 tys. m³. Funkcje j.w.
- w. Sutno- Niemirów – obiekt 140/S/Z-15/625 ciek Bondarka, pow. zalewu 158 ha, objętość retencyjna 13 tys. m³. Funkcje j.w. bez turystycznej.

2.5.2. Kierunki ochrony sanitarnej powietrza atmosferycznego

a) Kierunki ochrony powietrza atmosferycznego to:

- przeciwdziałanie wzrostowi zanieczyszczeń powietrza głównie produktami pochodzącymi z procesów energetycznych, przemysłowych oraz komunikacji (zwłaszcza pyłów zawieszonych dwutlenkiem siarki oraz azotu i ołowiu),
- poprawa warunków życia ludzi zamieszkających na terenach będących w zasięgu oddziaływania zanieczyszczeń lub w jednostkach osadniczych o dużej koncentracji lokalnych źródeł ciepła.

b) Realizacja w/w kierunków wymagać będzie w szczególności:

- obowiązkowi stałego monitoringu atmosfery jako podstawy ustalania lokalnych jednostkowych norm emisji zanieczyszczeń lub ich likwidacji w formie wydawanych decyzji przez uprawnione jednostki państwowe i samorządowe,
- wydawania nakazów instalowania urządzeń do redukcji zanieczyszczeń oraz zmian profilu i technologii produkcji w obiektach stanowiących główne źródła zanieczyszczeń a nie rokujących zmniejszenia emisji pyłów i gazów,
- stosowania nowych nośników energetycznych (gazu ziemnego i płynnego, oleju opałowego, energii elektrycznej) o mniejszej uciążliwości dla środowiska zwłaszcza w obrębie obszaru chronionego krajobrazu doliny Bugu oraz we wsiach nie wymagających obsługi z systemu scentralizowanego,
- utrzymania zasady, że ponadnormatywna uciążliwość sanitarna zakładów powinna mieścić się w granicach własnych działek,
- utrzymania dobrego stanu dróg kołowych a zwłaszcza drogi wojewódzkiej nr 637 Drohiczyn – Adamowo – granica Państwa łącznie z zachowaniem płynności ruchu na drogach, szczególnie w obrębie obszarów zabudowanych,
- przestrzegania dopuszczalnych wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra O.S.Z.N. i L. z dnia 28 kwietnia 1998 r. (poz. 355) stanowiącym „listę substancji zanieczyszczających, dopuszczalne wartości stężeń tych substancji w powietrzu oraz czas ich obowiązywania głównie wymienionych w l.p. 1-25 i ozon.

2.5.3. Kierunek ochrony ludzi i środowiska przed hałasem i wibracjami

- a) Kierunek ochrony w w/w zakresie dotyczy:
minimalizacji poziomu hałasu i wibracji głównie w obszarach stałego pobytu ludzi i rekreacji.
- b) Realizacja w/w kierunku wymagać będzie w szczególności:
- eliminacji z obszarów zamieszkałych źródeł hałasu o ponadnormatywnym natężeniu poprzez zabezpieczenia techniczne lub zmianę technologii i urządzeń,
 - przestrzegania zasady iż hałas i wibracje przekraczające dopuszczalne poziomy nie mogą wychodzić poza obręb działki na której są wytwarzane,
 - określenia zasad i warunków sytuowania nowej zabudowy w stosunku do dróg o znacznej uciążliwości akustycznej a w szczególności do drogi wojewódzkiej nr 637,
 - wykonywania prognoz oddziaływania projektowanej zabudowy i zagospodarowania terenów na etapie sporządzania miejscowych planów i na tej podstawie eliminowania zamierzeń planistycznych zagrażających środowisku,
 - uwzględniania w planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu norm dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku określonych w tabeli 1 i 2 stanowiących załącznik do rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 13 maja 1998 r. (Dz. Ust. Nr 66, poz. 436).

Zgodnie z powyższym rozporządzeniem w odniesieniu do występującego rodzaju zainwestowania (przeznaczenia terenu) w gminie Mielnik powinny obowiązywać następujące dopuszczalne poziomy hałasu:

Tabela nr 1

l.p.	Przeznaczenie terenu	Dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A w dB					
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty lub grupy źródeł hałasu		Linie energetyczne	
		pora dnia przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	pora nocy p. cz. odniesienia równy 8 godzinom	pora dnia – p. cz. odn. równy 8 najmniej korzystnym	pora nocy p. cz. odn. równy 1 najmniej korzystny godz. nocy	pora dnia p. cz. odn. równy 16 godzinom	Pora nocy – p. cz. odn. równy 8 godzinom
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	- tereny wypoczynkowo-rekreacyjne, - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, - tereny zabudowy związanej ze stałym lub wielogodzinny pobytem dzieci i młodzieży, - tereny domów opieki	55	45	45	40	50	45
						45	40
2.	- tereny zabudowy mieszkaniowej: • wielorodzinnej, • jednorodzinnej z usługami • zagrodowej	60	50	50	40	50	45

2.5.4. Kierunki i zadania w zakresie ochrony ludzi i środowiska przed szkodliwym elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym.

- a) Kierunek ochrony w w/w zakresie to: zmniejszanie do minimum oddziaływania szkodliwego promieniowania niejonizującego na ludzi i środowisko przyrodnicze na terenie gminy.
- b) Realizacja w/w kierunku wymagać będzie w szczególności:
 - zapobiegania zagrożeniom poprzez zachowanie w planach miejscowych odpowiedniej strefy ochronnej od linii napowietrznej WN 110 kV Białystok – Bielsk Podlaski – Adamowo – Siemiatycze – Siedlce, a mianowicie – min. 14,5 m od skrajnego przewodu linii przy zalecanej odległości od osi linii 40 m,
 - ustalenia w planach miejscowych zakazu realizacji wszelkich stałych obiektów kubaturowych w obrębie strefy ochronnej od linii napowietrznej WN 110 kV.
Zaleca się zakładanie plantacji niskiej roślinności służącej do pozyskiwania paliw ekologicznych.
 - ustalania przebiegu nowych napowietrznych linii elektroenergetycznych WN z zachowaniem wymogów ochrony ludzi i walorów środowiska przyrodniczego – na obszarach zabudowy mieszkaniowej oraz na obszarach występowania szpitali, żłobków, przedszkoli internatów składowa elektryczna elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego o częstotliwości 50 Hz nie może przekraczać wartości 1 kV/m,
 - dopuszczalne poziomy elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego określa załącznik do rozporządzenia Ministra O.Ś.Z.N i L. z dnia 11 sierpnia 1998 r. (Dz. Ust. Nr 107, poz. 676).
Dopuszczalne poziomy określone w załączniku do w/w rozporządzenia nie stosuje się w miejscach niedostępnych dla ludzi.

2.5.5. Kierunki i zadania w zakresie ochrony powierzchni ziemi

- a) Kierunki ochrony powierzchni ziemi i racjonalnego wykorzystania jej walorów użytkowych w rozwoju gminy to:
 - ochrona powierzchni ziemi przed zanieczyszczeniami stałymi i płynnymi,
 - racjonalne przeznaczenie rolniczej przestrzeni produkcyjnej na cele inne niż rolnicze,
 - ochrona powierzchni ziemi przed negatywnymi skutkami powierzchniowej eksploatacji surowców mineralnych.
- b) Realizacja w/w kierunków wymagać będzie w szczególności:
 - dalszej eksploatacji nie zalegalizowanego wysypiska gminnego odpadów stałych położonego na gruntach Mielnika,
 - sukcesywnej likwidacji istniejących „dzikich” nieurządzonych wysypisk przy jednoczesnym tworzeniu nowego systemu organizacyjnego odbioru, transportu i utylizacji odpadów umożliwiającego odzysk surowców wtórnych (składowiska przejściowe typu kontenerowego),
 - budowę komunalnej oczyszczalni ścieków w Mielniku,
 - unieszkodliwiania nieczystości płynnych (ścieków) z obszarów nie posiadających i nie przewidzianych do objęcia scentralizowanym systemem

kanalizacji poprzez ich gromadzenie w lokalnych szczelnych zbiornikach a następnie po zrealizowaniu oczyszczalni ścieków w Mielniku wywożenie jej do punktu zlewnego,

- rozwiązań oczyszczania ścieków wspólnych dla zespołów zwodociągowanych lub zespołów rekreacyjnych poprzez budowę „małych” oczyszczalni ścieków w formie stacji kontenerowych,
- zachowanie dotychczasowej struktury przestrzennej gruntów rolnych i leśnych z możliwością jej korygowania poprzez wprowadzenie dolesień wynikających z przyjętych w planie zagospodarowania przestrzennego gminy granic polno-leśnych oraz z możliwością ekologicznego jej wzbogacania (polne drzewa, remizy, użytki ekologiczne itp.),
- utrzymania wartościowych intensywnie użytkowanych gruntów rolnych jako rolniczej przestrzeni produkcyjnej z ew. zachowaniem dotychczasowych form użytkowania i kierunków produkcji przy jednoczesnym prowadzeniu działań inspirujących na rzecz rozwoju rolnictwa ekologicznego,
- na etapie sporządzania planów miejscowych przyjmowania zwartych kompleksów gleb chronionych (od III b do IV b) za ogranicznik rozwoju budownictwa pozarolniczego z zastosowaniem ustawowych przepisów,
- podnoszenia jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej poprzez ew. regulację stosunków wodnych na gruntach ornych i użytkach zielonych,
- racjonalnej eksploatacji udokumentowanych złóż surowców mineralnych (pkt. 1.3.2. tekstu „uwarunkowań”) z zachowaniem wymogów określonych w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 27, poz. 96),
- rekultywacji terenów powyrobiskowych względnie punktów eksploatacji surowców o małej ilości i słabej jakości,
- zachowania w dotychczasowym użytkowaniu terenów uznanych za „obszary perspektywiczne występowania złóż surowców mineralnych stałych dla potrzeb lokalnych” położonych w rejonie wsi Grabowiec Poręby i na południe od wsi Radziwiłłówka.

3. KIERUNKI, ZASADY OCHRONY I WZBOGACANIA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO GMINY

Ochrona i utrzymanie w należyтым stanie technicznym i właściwym użytkowaniu obiektów zabytkowych i o wartościach kulturowych wymaga znacznych nakładów finansowych oraz koordynacji szeregu działań administracji rządowej i samorządowej. Kierunki ochrony dóbr kultury obejmują ochronę obiektów zabytkowych i o charakterze zabytkowym oraz obiektów archeologicznych, a także tworzenie nowych wartości kulturowych.

3.1. Ochrona obiektów zabytkowych

Ochrona obiektów zabytkowych obejmuje obiekty ujęte w rejestrze zabytków oraz obiekty o charakterze zabytkowym nie wpisane do rejestru zabytków, wyszczególnione w publikacji z 1992 r. „Zabytki architektury i budownictwa w Polsce, województwo białostockie 3”.

1. Kierunki działań:

- a) ustalenie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego odpowiednich zaleceń, uzgodnionych z Podlaskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, a celu ochrony ich przed dewastacją, zmianami naruszającymi walory zabytkowe oraz likwidacją,
- b) egzekwowania w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów, na których występują obiekty zabytkowe i o charakterze zabytkowym, ustaleń zawartych planach miejscowych, a w przypadku ich braku we wnioskach, opiniach i uzgodnieniach konserwatorskich,
- c) ścisłej współpracy władz gminy z Państwową Służbą Ochrony Zabytków,
- d) nadzoru budowlanego obiektów zabytkowych i o charakterze zabytkowym, obligującego właścicieli, użytkowników i zarządców do utrzymania ich w dobrym stanie technicznym,
- e) zapewnienia właściwego użytkowania obiektów zagrożonych, a w szczególnych przypadkach pozyskiwanie tych obiektów przez gminę i wtórny ich zbycie nabywcom gwarantującym właściwe ich utrzymanie lub zagospodarowanie,
- f) uzgadnianie oraz opiniowanie przez Podlaskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków projektów budowlanych dotyczących remontów i modernizacji obiektów zabytkowych oraz nowych inwestycji i projektów architektonicznych nowej zabudowy położonej w strefie konserwatorskiej.

2. Realizacja powyższych kierunków wymagać będzie:

- a) opracowania studiów wartości kulturowych miejscowości: Mielnik, Niemirów i Tokary, ze sformułowaniem zaleceń i wniosków do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz określeniem stref ochrony konserwatorskiej,
- b) objęcia ochroną konserwatorską układu przestrzennego wsi Niemirów,
- c) sporządzenia miejscowego planu w skali szczegółowej zagospodarowania przestrzennego i rewaloryzacji zabytkowego obszaru wsi Mielnik,
- d) przedstawiania każdorazowo do uzgodnienia Podlaskiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków projektów prac remontowo-budowlanych

obiektów zabytkowych, nowych inwestycji i projektów architektonicznych nowej zabudowy w strefie ochrony konserwatorskiej,

- e) przed rozbiórką obiektów o wartościach zabytkowych wykonania do nich podstawowej dokumentacji historycznej tj. karty ewidencyjnej zabytku architektury i budownictwa (na koszt inwestora), zgodna z wymogami Ośrodka Dokumentacji Zabytków w Warszawie.

3.2. Ochrona stanowisk archeologicznych wymagać będzie:

- a) wprowadzenia odpowiednich ustaleń w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dotyczących ochrony obiektów archeologicznych, wyszczególnionych w punkcie 2.3. „Uwarunkowań” studium, przed dewastacją lub likwidacją,
- b) egzekwowania w/w ustaleń planów miejscowych w wydawanych na ich podstawie decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów,
- c) w przypadku wystąpienia konieczności przeinaczenia w planie miejscowym lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu ze stanowiskami archeologicznymi i w ich sąsiedztwie na cele inwestycyjne, należy ustalić sposób postępowania uzgodniony z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków Archeologicznych,
- d) ustalenia w planach miejscowych oraz decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów, obowiązku zawiadamiania służb archeologicznych o natrafieniu na obiekty nieznanego pochodzenia podczas prowadzenia prac ziemnych,
- e) prace ziemne na obszarze strefy ochrony konserwatorskiej wymagają nadzoru Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Archeologicznych.

3.3. Tworzenie nowych wartości kulturowych w procesie zabudowy i zagospodarowania terenów wymagać będzie:

- a) kultywowania regionalnych form zabudowy oraz tradycji konstrukcyjnych i materiałowych,
- b) indywidualizowania form zabudowy i zagospodarowania przestrzeni publicznych w dostosowaniu do otaczającej zabudowy i krajobrazu,
- c) wprowadzenia stosownych ustaleń w planach miejscowych oraz decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów, dotyczących wyżej wymienionych działań.

4. KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU INFRASTRUKTURY SPOŁECZNEJ I OBSZARÓW DLA TYCH POTRZEB

4.1. Tendencje demograficzne

- a) Uwzględniając dotychczasową tendencję demograficzną w gminie prognozuje się dalsze sukcesywne zmniejszanie się jej zaludnienia, które w okresie perspektywicznym może kształtować się następująco:
 2005 r. - 2.700 osób,
 2010 r. - 2.500 osób.
- b) W strukturze wieku ludności przewiduje się:
 - spadek udziału ludności w wieku przedprodukcyjnym,
 - wzrost udziału ludności w wieku produkcyjnym,
 - dalszy nieznaczny wzrost udziału ludności w wieku poprodukcyjnym.
- c) Proces starzenia się ludności oraz wyludniania się wsi spowoduje konieczność:
 - podjęcia działań związanych z budową systemu zabezpieczeń społecznych,
 - ukierunkowania instrumentów polityki rolnej na powstawanie dużych gospodarstw,
 - zagospodarowywania substancji budowlanej pozbawionej użytkowników,
 - dokonywania sukcesywnych zmian w użytkowaniu infrastruktury społecznej.

4.2. Kierunki przekształceń i rozwoju mieszkalnictwa

- 1) Z prognozy demograficznej wynika, iż na terenie gminy nie wystąpi generalnie większa potrzeba ilościowego wzrostu zasobów mieszkaniowych.
- 2) Kierunkiem działań w zakresie mieszkalnictwa będzie:
 - podniesienie standardu istniejącej zabudowy poprzez jej modernizację, wyposażenie w urządzenia i instalacje techniczne,
 - wymiana budynków w złym stanie technicznym,
 - tworzenie warunków do realizacji nowego budownictwa mieszkaniowego,
 - przystosowywanie zagród rolniczych na potrzeby agroturystyki,
 - zagospodarowywanie opuszczonych budynków mieszkalnych między innymi na potrzeby rekreacji tj. budownictwo letniskowe.
- 3) Główne zadania w zakresie mieszkalnictwa to:
 - a) utrzymanie, modernizacja, wymiana i uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej w wolnych przestrzeniach istniejących między zabudową,
 - b) realizacja zabudowy mieszkaniowej na terenach wyznaczonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego,
 - c) wyznaczanie w miarę potrzeb nowych terenów zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej, mieszkaniowo-produkcyjnej (nieuciążliwej dla otaczającej zabudowy mieszkaniowej) w trybie planowania miejscowego,
 - d) wykorzystanie opuszczonych siedlisk rolniczych na letniska indywidualne, poprzez dokonanie odpowiednich zapisów w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego,

- e) rozwój systemów infrastruktury technicznej podnoszącej standard mieszkań i zamieszkania ludności,
 - f) przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową obiektów i terenów nie użytkowanych zgodnie z przeznaczeniem w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego a także rozszerzenie funkcji niektórych terenów i obiektów usługowych o funkcję mieszkaniową:
 - przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową obiektów i terenów we wsiach::
 - Mielnik: 7 UO, 23 A, 37 K (na zabudowę pensjonatową)
 - Niemirów: 2 UO, 6 UI,
 - Wajków: 5 UH,
 - Osłowo: 2 UH.
 - Rozszerzenie funkcji terenu położonego w Mielniku – 62 A o funkcję mieszkaniową.
- Wymagać to będzie wprowadzenia zmiany ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

4.3. Kierunki przekształceń i rozwoju usług

- 1) **Obsługa ludności na poziomie ponadpodstawowym** w zakresie: szkolnictwa średniego, leczenia zamkniętego i specjalistycznego, kultury, sportu kwalifikowanego, specjalistycznego handlu i rzemiosła, administracji powiatowej, wymiaru sprawiedliwości, ubezpieczeń i innych realizowana będzie w Siemiatyczach.
W okresie kierunkowym przewidywany jest rozwój leczenia uzdrowiskowego w Mielniku.
Głównym zadaniem będzie:
 - a) tworzenie warunków do rozwoju leczenia uzdrowiskowego poprzez działania zmierzające do powołania uzdrowiska.
 - b) Utrzymanie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rezerwy terenowej na potrzeby lokalizacji dzielnicy leczenia uzdrowiskowego na terenie uroczyska „Głogi”.
- 2) **Obsługa ludności w zakresie podstawowych usług komunalnych:** administracji, szkolnictwa, zdrowia, kultury, sportu i innych usług zlokalizowanych w poszczególnych miejscowościach na terenie gminy, wobec malejącej liczby ludności, pozostanie na obecnym poziomie, natomiast wzrastać będzie jej strona jakościowa.

Wzrost liczby ludności w wieku poprodukcyjnym spowoduje zwiększenie zapotrzebowania na miejsca w placówkach opieki socjalnej.

Główne zadania w zakresie usług komunalnych to:

- a) zabezpieczenie w budżetach gminy odpowiednich środków finansowych na utrzymanie, modernizację i ewentualnie rozbudowę obiektów i urządzeń obsługi ludności:
 - Urzędu Gminy w Bielniku,
 - szkół podstawowych w Mielniku i Tokarach,
 - Gimnazjum w Mielniku,

- przedszkola samorządowego w Mielniku oraz oddziałów przedszkolnych przy szkołach podstawowych,
 - Gminnego Ośrodka Zdrowia w Mielniku,
 - Gminnego Ośrodka Kultury w Mielniku,
 - Świetlic wiejskich w miejscowościach: Homoty, Pawłowicze, Moszczona Królewska, Niemirów, Radziwiłłówka i Wilanowo,
 - Biblioteki w Mielniku oraz punktów bibliotecznych w miejscowościach: Homoty, Niemirów, Sutno, Tokary i Wilanowo,
 - Boisk sportowych w: Mielniku, Osłowie i Adamowie,
 - Remiz OSP w miejscowościach: Mielnik, Niemirów, Tokary i Sutno,
 - Zbiorników przeciwpożarowych w Niemirowie i Radziwiłłówce.
- b) Tworzenie warunków do zagospodarowania nieużytkowanych komunalnych obiektów i terenów usługowych oraz innych przewidzianych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, pod kątem rozszerzenia funkcji użytkowej oraz zmiany przeznaczenia w zależności od potrzeb oraz warunków urbanistycznych i przyrodniczych. Przedmiotem zmiany przeznaczenia oraz rozszerzenia funkcji mogą być następujące obiekty i tereny:
- zlikwidowane szkoły we wsiach Mielnik – 3UO i Sutno – 3UO,
 - Mielnik : 39 RUO, 59 ZD, 7 UK,
 - Wilanowo – 5 UI.
- Wymagać to będzie, w zależności od występujących potrzeb zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

3) Obiekty i urządzenia pozostałe.

Zakłada się utrzymanie istniejących obiektów i urządzeń oraz podniesienie standardu świadczonych usług.

Przewidywany na obszarze gminy rozwój turystyki i wypoczynku wymagać będzie rozszerzenia zakresu świadczonych usług oraz rozwój nowych urządzeń usługowych, zwłaszcza w zakresie bazy noclegowej, handlu, gastronomii i innych.

Główne zadania w zakresie pozostałych obiektów obsługi ludności to:

- a) Tworzenie warunków do utrzymania, modernizacji i rozbudowy następujących obiektów i urządzeń:
- Apteki w Mielniku,
 - sklepów w miejscowościach: Mielnik, Mętna – Adamowo, Moszczona Królewska, Osłowo, Pawłowicze, Radziwiłłówka, Sutno, Tokary i Wilanowo,
 - Restauracji w Mielniku,
 - Urzędu Pocztowego w Mielniku,
 - Banku Spółdzielczego w Mielniku,
 - Zespołu domków turystycznych w Mielniku,
 - Obiektów sakralnych w miejscowościach: Mielnik, Niemirów i Tokary,
 - Cmentarzy w miejscowościach: Mielnik, Niemirów, Radziwiłłówka i Tokary.
- b) Tworzenie warunków do rozwoju urządzeń i obiektów usługowych z zakresu:

- handlu, rzemiosła oraz urządzeń turystyki i wypoczynku (agroturystyki) w miejscowościach: Mielnik, Maćkowicze, Osłowo, Sutno, Wajków, Niemirów,
- placówki opieki socjalnej w celu zabezpieczenia odpowiednich warunków życia osobom pozbawionym opieki rodzinnej,
- innych urządzeń usługowych wynikających z zapotrzebowania i napływających ofert.

Przygotowanie terenów pod nowe usługi wymagać będzie zmiany planów miejscowych a także opracowanie nowych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

5. KIERUNKI ROZWOJU EKONOMICZNEGO GMINY

5.1. Kierunki rozwoju przemysłu (działalności produkcyjnej)

Przemysł (działalność produkcyjna) rozwijać się będzie w oparciu o:

- istniejące w gminie zakłady przemysłowe – produkcyjne,
- lokalne surowce: mineralne (kreda pisząca i kruszywo naturalne) rolnicze i leśne,
- aktywność gospodarczą mieszkańców.

1) Utrzymuje się istniejące zakłady:

- Mielnickie Zakłady Kredowe Sp. OMP Jelenia Góra,
- Tartaki w Mielniku i Tokarach,
- Przedsiębiorstwo Eksploatacji Rurociągów Naftowych „Przyjaźń” w Adamowie,
- Zakłady stolarskie w różnych miejscowościach na terenie gminy.

W okresie kierunkowym, w wyniku wprowadzenia w Mielniku lecznictwa uzdrowiskowego, należy liczyć się z ograniczeniem działalności Mielnickich Zakładów Kredowych.

2) Wykorzystanie lokalnych surowców mineralnych:

- a) złoża kredy piszącej do produkcji kredy malarskiej surowej i formowanej w Mielniku; wydobywanie kredy odbywa się metoda odrywkową przez Mielnickie Zakłady Kredowe,
- b) złoża kruszywa naturalnego na potrzeby budowlane miejscowej ludności:
 - piaski i żwiry wydobywane z punktów eksploatacji położonych w rejonie miejscowości: Niemirów, Sutno, Mielnik – Osłowo, Maćkowicze i Adamowo,
 - piaski wydobywane z punktów eksploatacji w okolicy miejscowości: Mielnik, Moszczona Królewska, Radziwiłłówka, Wilanowo, Tokary i Wajków,
- c) obszary perspektywicznej eksploatacji kruszywa naturalnego znajdują się w rejonie wsi: Grabowiec, Poręby i na południe od wsi Radziwiłłówka.

3) Wykorzystanie lokalnych surowców rolniczych do przetwórstwa rolno-spożywczego na terenie gminy, a także zakładów produkcyjnych w pobliskich Siemiatyczach.

- 4) Wykorzystanie surowców leśnych do rozwoju zakładów przeróbki i produkcji wyrobów z drewna.
- 5) Główne zadania w zakresie rozwoju przemysłu (działalności produkcyjnej) to:
 - a) tworzenie warunków do utrzymania i rozwoju istniejących zakładów,
 - b) dopuszczenie lokalizacji niewielkich zakładów produkcyjnych w obrębie zabudowy mieszkaniowej, z zachowaniem wymogów ochrony środowiska,
 - c) wyznaczanie w miarę zgłaszanych potrzeb nowych terenów lokalizacji zakładów produkcyjnych, produkcyjno-usługowych i innych, w trybie planowania miejscowego,
 - d) rozwój urządzeń infrastruktury technicznej.

5.2. Tworzenie warunków do rozwoju rolnictwa i jego otoczenia

- 1) **Ochrona i poprawa jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej** wymagać będzie w szczególności:
 - a) ochrony kompleksów wartościowych gruntów przed przeznaczeniem na cele nierolnicze,
 - b) kontynuacji regulacji stosunków wodnych na gruntach ornych i użytkach zielonych, przeznaczonych w studium do celów produkcji rolniczej, które wymagają tych zabiegów,
 - c) ochrony systemów drenażowych i melioracyjnych przed zniszczeniem lub dewastacją w trakcie ewentualnych działań inwestycyjnych w sferze infrastruktury technicznej ponadlokalnej,
 - d) ekologizacji produkcji rolniczej poprzez zwiększenie nawożenia organicznego na terenach posiadających najkorzystniejsze warunki do produkcji zdrowej żywności,
 - e) eliminacji zanieczyszczeń gleby, wody, powietrza,
 - f) dokonywania zalesień gruntów marginalnych dla produkcji rolniczej, zwłaszcza stanowiących własność skarbu państwa.
- 2) **Poprawa struktury własnościowej obszarów rolnych** i rozłogów gospodarstw rolnych poprzez:
 - a) sukcesywne prowadzenie scaleń i wymianę gruntów oraz poprawę rozłogów prężnych ekonomicznie – rozwojowych gospodarstw rolnych,
 - b) wspieranie doradztwem i instrumentami fiskalnymi rozwoju specjalistycznych i rozwojowych gospodarstw rolnych,
- 3) **Wspieranie rozwoju otoczenia rolnictwa** w zakresie zaopatrzenia w środki produkcji zbytu produkcji rolniczej, przetwórstwa rolniczego, obsługi weterynaryjnej poprzez:
 - a) tworzenie warunków do utrzymania istniejących urządzeń obsługi rolnictwa:
 - zlewni mleka w miejscowościach: Mielnik, Moszczona Królewska i Sutno,
 - bazy Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Mielniku.
 - b) stosowanie priorytetów i ulg podatkowych podmiotom gospodarczym zamierzającym świadczyć usługi na rzecz rolnictwa i tworzącym miejsca pracy na wsi.

- 4) **Podnoszenie poziomu produkcji rolniczej i warunków zamieszkiwania** na wsi poprzez::
- a) rozwój wyposażenia wsi w urządzenia infrastruktury technicznej: wodociągów, kanalizacji, elektroenergetyki, gazownictwa, telekomunikacji, usuwania i utylizacji odpadów,
 - b) utrzymanie istniejących urządzeń obsługi ludności oraz podnoszenia ich standardu, w celu poprawy jakości świadczonych usług w zakresie: szkolnictwa, ochrony zdrowia, kultury, sportu, bezpieczeństwa przeciwpożarowego,
 - c) tworzenie warunków do powstawania nowych usług,
 - d) tworzenie warunków do zwiększenia zatrudnienia pozarolniczego dla nadwyżek siły roboczej.

5.3. Kierunki rozwoju gospodarki leśnej

- 1) Wykorzystanie lasów do produkcji surowca drzewnego głównie na potrzeby miejscowej ludności oraz na potrzeby rozwijającego się budownictwa rekreacyjnego,
- 2) Rozwój zbieractwa runa leśnego na potrzeby konsumpcyjne miejscowej ludności, a także na potrzeby rynku, jako źródło dodatkowych sezonowych dochodów.
- 3) Zwiększanie powierzchni lasów poprzez zalesianie marginalnych terenów rolniczych, co wymagać będzie współpracy gminy z samorządem wojewódzkim i administracją leśną, w zakresie pozyskiwania na ten cel środków z budżetu centralnego.
- 4) Utrzymanie bazy administracyjnej leśnictwa tj. leśniczówek w miejscowościach: Adamowo, Mętna, Radziwłówka i Sutno.

5.4. Rozwój urządzeń turystyki i wypoczynku

Położenie gminy w Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Bugu stanowi o jej wysokiej atrakcyjności rekreacyjnej, co stwarza możliwości rozwoju turystyki i wypoczynku jako znaczącego elementu rozwoju ekonomicznego gminy.

Przewidywany w dalszej przyszłości rozwój lecznictwa uzdrowiskowego w Mielniku spowoduje, iż jego rozwój w powiązaniu z bazą turystyczno-wypoczynkową może stać się głównym elementem rozwoju ekonomicznego gminy.

- 1) Kierunki rozwoju turystyki i wypoczynku oraz lecznictwa uzdrowiskowego obejmują tworzenie bazy materialnej do rozwoju:
 - a) wypoczynku codziennego i świątecznego mieszkańców powiatu siemiatyckiego w miejscowościach: Mielnik, Maćkowicze, Osłowo, Wajków, Sutno i Niemirów,
 - b) wypoczynku pobytowego całorocznego i sezonowego w tym agroturystyki o znaczeniu ponadlokalnym, w szczególności w miejscowościach: Mielnik, Maćkowicze, Osłowo, Wajków, Sutno, Niemirów,
 - c) turystyki krajoznawczej (pieszej, rowerowej, motorowej i wodnej) i specjalistycznej (wędkarstwo, myślistwo) na obszarze całej gminy,

- d) leczenia uzdrowiskowego w Mielniku.
- 2) Główne zadania w zakresie rozwoju rekreacji i leczenia uzdrowiskowego to:
- utrzymanie, modernizacja i ewentualna rozbudowa istniejących urządzeń turystyki i wypoczynku w Mielniku (baza noclegowa i gastronomiczna),
 - realizacja bazy noclegowej: hotele, domki turystyczne, pensjonaty, schroniska młodzieżowe i inne,
 - przygotowanie terenów na potrzeby budownictwa letniskowego i pensjonatowego,
 - przygotowanie zagród rolniczych na potrzeby agroturystyki,
 - wykorzystanie do celów turystyki i wypoczynku nieużytkowego budynków mieszkalnych i innych, znajdujących się w poszczególnych miejscowościach na terenie gminy,
 - realizacja urządzeń kąpieliskowo-plażowych (terenów rekreacyjno-sportowych, urządzeń handlowo-gastronomicznych, sanitarnych, terenów parkingowych, biwakowych),
 - działania na rzecz powołania uzdrowiska w Mielniku.
- 3) Instrumenty polityki przestrzennej na rzecz realizacji w/w zadań:
- dokonanie zmiany ustaleń obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów turystyczno-wypoczynkowych (leczenia uzdrowiskowego), stosownie do występującego zapotrzebowania,
 - utrzymywanie rezerwy terenowej pod lokalizację dzielnicy leczenia uzdrowiskowego w Mielniku,
 - sukcesywna realizacja infrastruktury technicznej na terenach przeznaczonych do rozwoju turystyki i wypoczynku oraz leczenia uzdrowiskowego, stosownie do występujących i prognozowanych potrzeb,
 - przewodzenie akcji promocyjnej na rzecz organizacji wypoczynku w zagrodach rolniczych tj. agroturystyki.

6. KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU KOMUNIKACJI

Gmina Mielnik obsługiwana będzie siecią dróg i komunikacją autobusową.

6.1. Sieć drogowa

6.1.1. Droga wojewódzka 637

1) Przepustowość drogi i prognoza ruchu przedstawiają się następująco:

- przepustowość drogi o szerokości jezdni 6 m przy poziomie swobody ruchu D wynoszą 1050 p/h ,
- prognoza ruchu do roku 2015.

	1995	2000	2005	2010	2015
Droga 19 - Radziwiłówka	600	800	1000	1200	1400
Radziwiłówka – granica państwa	350	400	450	500	550

- 2) Z porównania przepustowości drogi z prognozą ruchu w 2015 r. wynoszącą 150 P/h i 50 P/h ($0,095 \times 1400 = 133$ i $0,095 \times 550 = 52$) wynika, że istniejący przekrój drogi ma duże rezerwy przepustowości.
- 3) W celu poprawy warunków dojazdowych do planowanego przejścia granicznego w Koterce drogę nr 637 przewiduje się do modernizacji.
- 4) Parametry techniczne i użytkowe drogi przyjmować zgodnie z obowiązującymi przepisami, obecnie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne ich usytuowanie (Dz. U. nr 43, poz. 430).
- 5) Zgodnie z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych zmienionej art. 52 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668) obiekty budowlane przy drogach publicznych powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi wojewódzkiej co najmniej:
 - na terenie zabudowy miast i wsi 8 m,
 - poza terenem zabudowy 20 m.
- 6) Na etapie modernizacji drogi trzeba będzie opracować ocenę oddziaływania drogi na środowisko, z uwzględnieniem właściwej prognozy ruchu, z równoczesnym ustaleniem zasad i warunków realizacji zabudowy mieszkaniowej i wymagającej ochrony w jej otoczeniu oraz ochrony istniejącej zwartej zabudowy przed uciążliwościami ruchu.
- 7) Uwzględnić właściwe parametry drogi w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego łącznie z warunkami zagospodarowania ich obrzeży, wynikających z oceny oddziaływania drogi na środowisko.
- 8) Wprowadzić urządzenia zabezpieczające w miejscach największych możliwości powstania kolizji na drodze z ruchem lokalnym i pieszym.
- 9) Wykonać zabezpieczenia istniejącej i projektowanej zabudowy przed uciążliwościami ruchu samochodowego w miejscach wskazanych w ocenie oddziaływania drogi na środowisko.
- 10) Minimalizować ilość nowych włączeń ulic i zjazdów, zwłaszcza z lewoskrętami z wyznaczonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów budowlanych i uzgodnić je z zarządcą drogi.

b) droga Nr 03 871

- 1) Zgodnie z uchwałą Nr XV/78/99 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 18 października 1999 r. z dniem 1 stycznia 2000 r. droga ta została zaliczona do dróg wojewódzkich.
- 2) Przyjąć ustalenia jak w/w punktach 4-10.
- 3) Przy założonym standardzie w „projekcie studium województwa białostockiego”, że ośrodki gminne powinny mieć połączenia między sobą drogami o nawierzchni twardej ulepszonej przewiduje się ją w pierwszej kolejności do modernizacji

6.1.2. Drogi powiatowe

- 1) Zgodnie z art. 6 a ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych zmienionej art. 52 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668 do dróg powiatowych zalicza się drogi inne niż określone w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1, stanowiące połączenia miast będących siedzibami powiatów z siedzibami gmin i siedzib gmin między sobą”.

Na podstawie w/w ustalenia, można zakwalifikować tylko następujące drogi: 03 871, 03 877 - 03 879 – 03 878, 03 880, 03 895, 03 896 i 03 892.

- 2) Sprawne powiązania zewnętrzne gminy będą realizowane poza drogą wojewódzką, drogami powiatowymi o następujących numerach: 03 871, 03 877 - 03 879 – 03 878, 03 880, 03 895, 03 896 i 03 892.
- 3) Parametry techniczne i użytkowe dróg przyjmować zgodnie z rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430).
- 4) Zgodnie z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, zmienionej art. 52 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. przytoczonej w punkcie 6.1.1) „ kierunków rozwoju”, obiekty budowlane przy drogach publicznych powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi powiatowej, co najmniej:

- na terenie zabudowy miast i wsi	8 m,
- poza terenem zabudowy	20 m.
- 5) Na etapie modernizacji drogi należy wykonać ocenę oddziaływania drogi na środowisko, z równoczesnym ustaleniem zasad i warunków realizacji zabudowy szczególnie wymagającej ochrony w jej otoczeniu oraz ochrony istniejącej zwartej zabudowy przed uciążliwościami ruchu.
- 6) Uwzględnienia właściwych parametrów dróg w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego łącznie z warunkami zagospodarowania ich obrzeży, wynikających z oceny oddziaływania drogi na środowisko.
- 7) Można przypuszczać, że ulegnie zmianie numeracja dróg powiatowych i gminnych na mocy art. 10 lit. C ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, zmienionej art. 52 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. przytoczonych w w/w punkcie 6.1.2.1) „kierunków rozwoju”, który brzmi „Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia sposób numeracji oraz zakres, treść i sposób prowadzenia ewidencji dróg i obiektów mostowych”.

6.1.3. Drogi gminne

- 1) Struktura funkcjonalno-techniczna i przestrzenna dróg gminnych określona w punkcie 6.1.1.3 „uwarunkowań studium” może ulec istotnym zmianom w

przypadku zaistnienia okoliczności określonych w punkcie 6.5. „uwarunkowań studium” po zaliczeniu wymienionych dróg do dróg gminnych oraz w punkcie 6.1.2.1. „kierunków studium” w przypadku przekazania części dróg powiatowych pod zarządek gminy.

- 2) Wewnętrzne potrzeby transportowe gminy realizowane będą poza drogami wojewódzkimi i powiatowymi drogami gminnymi.
- 3) Parametry techniczne i użytkowe dróg gminnych należy przyjmować zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430).
- 4) Bieżące remonty i modernizację dróg należy wykonywać z uwzględnieniem priorytetów dla:
 - odcinków dróg obsługujących największą liczbę mieszkańców i obszary o najwyższej w skali gminy aktywności gospodarczej,
 - odcinków o największych zagrożeniach funkcjonowania ruchu, mogących wywołać zakłócenie życia społeczno-gospodarczego części sieci osadniczej.
- 5) Numeracja i ilość dróg gminnych może ulec zmianom z przyczyn określonych w punktach. 6.1.2.7) i 6.1.3.1) „kierunków studium”.
- 6) Dla poprawy powiązania komunikacyjnego gminy Mielnik z krajem, a głównie z województwami mazowieckim i lubelskim widzi się potrzebę budowy mostu przez rzekę Bug.

6.2. Techniczne zaplecze motoryzacji

Dla poszczególnych programów zagospodarowania zaleca się przyjmować:

- a) wskaźniki miejsc postojowych przedstawionych w poniższej tabeli.

Tabela nr 2

L.p.	Wyszczególnienie	Jednostka odniesienia	Ilość miejsc postojowych
1	2	3	4
1	Administracja	1000 m ² p.u.	8-24
2	Handel	1000 m ² p.u.	7-20
3	Zakłady pracy	100 zatrud.	8-14
4	Restauracja	100 miejsc konsumpcyjnych	12-20
5	Kościół/cerkiew	100 uczestników mszy	10

- b) stacja paliw zaleca się przyjmować wg zasady, że 1 stacja o 4 ÷ 6 dystrybutorach może obsłużyć 5.000 ÷ 6.000 samochodów.

- c) miejsca obsługi samochodów zaleca się programować wg następujących wskaźników:
 1 st. / 300÷400 samochodów,
 1 st./ 300÷400 m² powierzchni stacji.

Przy wzroście wskaźników motoryzacji w 2005 r. do 340 i 2010 r. do 400 należy sukcesywnie dążyć do zaspokojenia potrzeb w zakresie technicznego zaplecza motoryzacji jak przedstawiono w poniższej tabeli.

Tabela nr 3

l.p.	Wyszczególnienie	Lata	
		2005	2010
1.	Wskaźnik motoryzacji	150	180
2.	Ludność w gminie ogółem	2.700	2.500
	a) w Mielniku	950	1.000
	b) w gminie	1750	1.500
3.	Parkingi krótkiego postoju	17	21
4.	Ilość samochodów osobowych	405	450
5.	Ilość pojazdów	900	849
6.	Niezbędna ilość stacji paliw	1	1
7.	Niezbędna ilość zakładów naprawy pojazdów	2÷3	2÷3

Dane przedstawione w powyższej tabeli w punktach 2a-7 według własnych obliczeń.

6.3 . Przejścia graniczne drogowe

Zgodnie z projektem studium zagospodarowania przestrzennego byłego województwa białostockiego w ciągu drogi wojewódzkiej Nr 637 w Tokarach przewiduje się przejście graniczne o ograniczonej funkcji.

6.4. Kolej

- 1) W celu obniżenia kosztów przewozu pasażerów należy wprowadzić autobusy na szynach.
- 2) Należy pozyskać środki finansowe do dofinansowania przewozów pasażerskich.
- 3) Wykorzystać kolej w większym stopniu do transportu ładunków masowych.
- 4) Należy zwiększyć bezpieczeństwo przy transporcie koleją ładunków niebezpiecznych poprzez zaostreżenie przepisów bezpieczeństwa i ich rygorystyczne egzekwowanie.

6.5. Komunikacja autobusowa

Przy przyjętym w projekcie studium zagospodarowania przestrzennego byłego województwa białostockiego standardzie dostępności 2 km do przystanku, stworzyć warunki do obsługi komunikacją autobusową wsi Końskie Góry.

Zapewnienie właściwego standardu obsługi podróżnych wymagać będzie:

- a) utrzymania we właściwym stanie technicznym dróg, po których kursują autobusy,
- b) sukcesywnej wymiany starych autobusów na nowoczesne, bardziej funkcjonalne z dostosowaniem dla ludzi niepełnosprawnych i mniej uciążliwych dla środowiska.

6.6. Ścieżki rowerowe

Wytyczenie ścieżek rowerowych przewiduje się w pierwszej kolejności wzdłuż drogi Kudelicze – Maćkowicze – Mielnik – Niemirów i drogi Mielnik – Radziwiłłówka – Grabarka.

7. KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Proponowane rozwiązania oparto na aktualnym rozeznaniu bieżących i przyszłych potrzeb.

Dopuszcza się możliwość wprowadzenia nowych elementów i rozwiązań systemów bez konieczności zmiany treści studium pod warunkiem, iż nie zostaną naruszone istotne jego elementy.

7.1. Zaopatrzenie w wodę.

7.1.1. Prognoza zapotrzebowania wody.

Do obliczenia zapotrzebowania wody przyjęto:

wskaźnik zapotrzebowania wody

- na cele bytowo-gospodarcze mieszkańców w 2010 r. - 150 dm³/dM przy 100 % korzystających z wodociągu i wskaźniku nierównomierności dobowej $N_d = 1,3$ i godzinowej $N_h = 2,5$,
- dla zakładów użyteczności publicznej 15 dm³/Md przy $N_d = 1,1$ i $N_h = 2,5$,
- na cele drobnego przemysłu 10 % zapotrzebowania na cele bytowo-gospodarcze przy $N_d = 1,15$,
- dla zwierząt gospodarskich 10 % zapotrzebowania na cele bytowo-gospodarcze przy $N_d = 1,2$ i $N_h = 3,0$,
- na własne potrzeby wodociągu 15 % średniego zapotrzebowania,
- cele p.poż. – 10 dm³/s, 1 pożar zgodnie z Polską Normą PN-B-02864.

Prognozowana ilość mieszkańców w gminie w okresie kierunkowym 2010 r. we wsiach podłączonych i planowanych do podłączenia do wodociągu Mielnik za wyjątkiem wsi Tokary i Wilanowo podłączonych do wodociągu Klukowicze, wynosi 2.200 osób.

Ogólne zapotrzebowanie wody z wodociągu Mielnik

Tabela nr 4

Wyszczególnienie	$Q_{\text{śrd}}$ m ³ /d	Q_{maxd} m ³ /d	$Q_{\text{śrh}}$ m ³ /h	Q_{maxh} m ³ /h
cele bytowo.-gosp .mieszkańców	330,0	429,0	13,8	44,7
zakłady użyteczności publicznej	33,0	36,3	1,4	3,8
drobny przemysł	33,0	38,0	1,4	1,6
zwierzęta gospodarskie	33,0	39,6	1,4	5,0
Razem	429,0	542,9	18,0	55,1
Potrzeby własne wodociągu	64,4	64,4	2,7	2,7
Ogółem	493,4	607,3	20,7	57,8
Zatwierdzone zasoby ujęcia wody m ³ /h	150,0			

Zatwierdzone zasoby komunalnego ujęcia wody wodociągu Grabowiec – Mielnik w pełni pokrywają w godzinach maksymalnych rozbiórów kierunkowe zapotrzebowanie wody przez odbiorców i przeciwpożarowe.

7.1.2. Kierunki działań i zadania w zakresie zaopatrzenia w wodę

- 1) Zapewnienie ciągłej dostawy wody o jakości zgodnej z obowiązującymi normami sanitarnymi w ilości pokrywającej pełne potrzeby odbiorców i przeciwpożarowe poprzez:
 - a) utrzymanie w należyтым stanie technicznym z aktualną modernizacją i rozbudową istniejącego ujęcia wody stacji uzdatniania wodociągu wiejskiego Grabowiec – Mielnik,
 - b) zwiększenie pewności i sprawności dystrybucji wody oraz zmniejszenie sytuacji awaryjnych w wyniku diagnozowania stanu technicznego sieci wodociągowej i wymiany niesprawnej armatury oraz odcinków sieci o dużej awaryjności, które są przyczyną przerw w dostawie wody, jej ubytków, okresowego pogorszenia jakości i strat ekonomicznych,
 - c) rozwój sieci wodociągowej w gminie z wykorzystaniem istniejącego wodociągu:
 - podłączenie do systemu wsi dotychczas niezwodociągowanych t.j.
 - Wajkowa, Sutna i Niemirowa poprzez przedłużenie sieci wodociągowej z Mielnika – Przedmieścia,
 - Osłowa poprzez przedłużenie sieci z Mielnika – Zagórze,
 - Maćkowicz, Homont, Pawłowicz i Oksutycz poprzez przedłużenie sieci z Osłowa lub z Mszczony Królewskiej – alternatywnym rozwiązaniem może być podłączenie tych wsi do wodociągu Tołwin w gm. Siemiatycze poprzez przedłużenie sieci ze wsi Szumiłówka w gminie Nurzec Stacja lub Szerszenie w gminie Siemiatycze.
 - w miarę zgłaszanych potrzeb do rozproszonych gospodarstw kolonijnych,
 - na potrzeby potencjalnego rozwoju poszczególnych wsi i turystyki.
- 2) Propozycje rozwoju sieci wodociągowej pokazane w części graficznej studium są orientacyjne i mogą ulec zmianom w trakcie szczegółowych analiz projektowych.
- 3) Wprowadzenie w trybie planowania miejscowego ustalonych stref ochrony pośredniej ujęcia wody w Grabowcu i przestrzegania zakazów podanych w punkcie 7.6.5. „Uwarunkowań”.
- 4) Utrzymanie w należyтым stanie technicznym istniejącego zakładowego ujęcia wody w Adamowie.

7.2. Odprowadzenie i oczyszczenie ścieków sanitarnych.

- 1) System kanalizacji w gminie przyjmuje się rozdzielczy tj. niezależny system kanalizacji sanitarnej do odprowadzenia ścieków bytowo-gospodarczych i poprodukcyjnych do oczyszczalni ścieków i oddzielny dla kanalizacji deszczowej z urządzeniami podczyszczającymi do odprowadzenia wód opadowych z terenów zabudowanych.
- 2) Porządkowanie gospodarki ściekowej w gminie przedstawiono w dwóch wariantach:
 - a) Wariant I zakłada budowę kanalizacji sanitarnej w miejscowości gminnej Mielnik i wsi Osłowo z odprowadzeniem ścieków w układzie grawitacyjno-pompowym do oczyszczalni ścieków z przewidywaną lokalizacją na gruntach wsi Osłowo, a w pozostałych wsiach przydomowe oczyszczalnie ścieków dla jednorodzinne go budownictwa mieszkaniowego, a dla

ewentualnych zakładów produkcyjnych i usługowych indywidualnych kontenerowych oczyszczalni ścieków,

b) Wariant II zakłada porządkowanie gospodarki ściekowej w gminie w oparciu o scentralizowane systemy kanalizacji sanitarnej, które powinny być realizowane z uwzględnieniem następujących kryteriów:

- w miejscowościach o największym w skali gminy procencie ludności w ogóle, a produkcyjnej w szczególności, a także o najprężniejszej gospodarce. Stworzy to większą niż w innych wsiach szansę na uzyskanie od mieszkańców partycypacji finansowych w kosztach inwestycji, a także najefektywniejsze jej wykorzystanie,
- w miejscowościach, w których zlokalizowane są lub będą zakłady obsługi ludności, generujące znaczne w skali lokalnej ilości ścieków sanitarnych takie jak: szkoła, ośrodek zdrowia, zlewnia mleka,
- w miejscowościach leżących w Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Bugu,
- w miejscowościach w których przewiduje się rozwój mieszkalnictwa, sektora gospodarczego, turystyki.

3) Rozwój scentralizowanych systemów kanalizacji sanitarnej z uwzględnieniem kryteriów podanych w punkcie 7.2 b) zakłada :

- a) budowę grupowej oczyszczalni ścieków na gruntach wsi Osłowo i włączenie do niej w układzie grawitacyjno-pompowych ścieków zebranych kanalizacją sanitarną w miejscowościach leżących w Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Bugu tj. Mielnik, Osłowo, Moszczona Królewska, Radziwiłłówka oraz wsi Wajków, Sutno, Niemirów, Maćkowicze, Homoty, Pawłowicze, Oksiutycze po ich zwodociągowaniu,
- b) budowę kanalizacji sanitarnej we wsi Adamowo-Zastawa i Mętna z włączeniem ścieków za pomocą ewentualnych przepompowni do zakładowej oczyszczalni ścieków w Adamowie, którą należy rozbudować z chwilą zbliżania się ilości dopływających ścieków do przepustowości oczyszczalni,
- c) budowę oczyszczalni ścieków i kanalizacji sanitarnej we wsi Wilanowo i włączenie do niej w układzie grawitacyjno-pompowych ścieków zebranych kanalizacją sanitarną we wsi Tokary.
- d) Na obszarach zabudowy rozproszonej, tam gdzie jest nieracjonalna budowa systemów scentralizowanych, przewiduje się preferowanie indywidualnych przydomowych oczyszczalni ścieków dla zabudowy mieszkaniowej, a dla ewentualnych zakładów usługowych i produkcyjnych lokalnych kontenerowych oczyszczalni ścieków. Należy dążyć do eliminowania odprowadzenia ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych, gdyż jest to rozwiązanie uciążliwe dla użytkowników i nie zapewnia ochrony środowiska, zwłaszcza wód gruntowych. Zbiorniki szczelne należy traktować jako rozwiązanie przejściowe, na terenach jeszcze nieuzbrojonych, ale przewidzianych do objęcia kanalizacją sanitarną.

- 4) Podjęcie decyzji odnośnie budowy scentralizowanego systemu kanalizacji sanitarnej w danej miejscowości, wymagać będzie każdorazowo dokonania:
 - sondażu wśród mieszkańców odnośnie chęci i możliwości partycypacji w kosztach inwestycji,
 - stosownych szczegółowych analiz techniczno-ekonomicznych
 - rozeznania możliwości uzyskania zewnętrznego wsparcia finansowego,
 - wyznaczenia lokalizacji oczyszczalni ścieków, przepompowni, kanałów sanitarnych w trybie planowania miejscowego, gdyż wskazane propozycje w części graficznej studium propozycje mają charakter orientacyjny,
- 5) Wywóz ścieków z urządzeń lokalnych, których ilość będzie sukcesywnie maleć w miarę porządkowania gospodarki ściekowej, przewiduje się do punktu zlewnego nieczystości płynnych przy oczyszczalni dla miejscowości gminnej Mielnik do czasu zakończenia jego budowy na wylewisko znajdujące się na gminnym wysypisku odpadów stałych.
- 6) W długofalowym procesie porządkowania gospodarki ściekowej w gminie, szybki postęp techniczny w dziedzinie oczyszczania ścieków może zaowocować rozwiązaniami dziś nieprzewidywalnymi, a pozwalającymi uporządkować gospodarkę ściekową w gminie niższymi nakładami finansowymi, niż jest to możliwe przy obecnie znanych technologiach.

7.3. Usuwanie i unieszkodliwianie odpadów stałych

Przyjmuje się następujące kierunki działania i zadania na rzecz realizacji systemu gromadzenia, usuwania i unieszkodliwiania odpadów stałych:

- 1) Stworzenie systemu gromadzenia, usuwania i unieszkodliwiania odpadów stałych gwarantującego ochronę środowiska i maksymalne wykorzystanie składników użytkowych, odpowiadającego nowym przepisom prawnym i wymogom Unii Europejskiej wymagać będzie:
 - a) wykonania oceny oddziaływania na środowisko istniejącego gminnego wysypiska odpadów stałych w Mielniku i w przypadku stwierdzenia, iż nie zabezpiecza ono ochrony środowiska, dokonać jego modernizacji,
 - b) prawidłowej, zgodnej z założeniami projektowymi, eksploatacji gminnego wysypiska odpadów stałych,
 - c) opracowania specjalistycznego projektu techniczno-organizacyjnego systemu gospodarki odpadami i wprowadzenie go w życie,
 - d) wprowadzenia zorganizowanego wywozu odpadów stałych ze wszystkich terenów zabudowanych poprzez wyposażenie gospodarstw w pojemniki lub worki plastikowe albo ustawienie we wsiach kontenerów wielokomorowych na surowce wtórne i odpady do unieszkodliwiania,
 - e) przygotowania organizacyjnego systemu selektywnej zbiórki odpadów z wydzieleniem surowców wtórnych i odpadów niebezpiecznych do odbioru przez przedsiębiorstwa specjalistyczne,
 - f) przeprowadzenia kampanii promocyjnej systemu selektywnej zbiórki odpadów,

- g) wprowadzenia w gminie selektywnej zbiórki odpadów uwzględniając w pierwszej kolejności miejscowość gminną Mielnik i większe wsie: Moszczona Królewska, Radziwiłłówka, Adamowo, Tokary, Wilanowo,
 - h) wybrania przedsiębiorstwa zajmującego się obsługą selektywnej zbiórki odpadów z ustaleniem zadań jakie będą do niego należały,
 - i) prowadzenia w sposób ciągły edukacji i pracy ze społeczeństwem, szczególnie z dziećmi i młodzieżą, w zakresie propagowanego systemu selektywnej zbiórki odpadów stałych,
 - j) tworzenia warunków i zachęt do rozwoju lokalnego przetwarzania surowców wtórnych,
 - k) rekultywacji wiejskich wysypisk odpadów stałych po wprowadzeniu we wsiach, w których istnieją tj. Sutno, Niemirów, Wajków, Wilanowo Tokary, Mętna, Radziwiłłówka, Moszczona Królewska, Mielnik, Maćkowicze, Pawłowicze, zorganizowanego systemu wywozu odpadów stałych,
- 2) Specjalistyczny projekt techniczno-organizacyjny systemu usuwania i unieszkodliwiania odpadów stałych, wykonany na zlecenie gminy powinien w szczególności określić:
- mankamenty funkcjonowania dotychczasowego systemu i wstępne opinie mieszkańców co do kierunków jego zmian,
 - prognozę do ilości i składu odpadów w tym rodzaj odpadów do recyklingu oraz odpadów niebezpiecznych,
 - systemu zbiórki odpadów w miejscu wytworzenia (worki plastikowe, rozwiązania wielopojemnikowe uzależnione od ilości zbieranych asortymentów, dwupojemnikowe – surowce wtórne w jednym pojemniku z segregacją – zbiornicy odpadów i w drugim odpady do wywozu na wysypisko).
 - celowość ekonomiczną i techniczną bezpośredniego odbioru selekcjonowanych odpadów w miejscu wytwarzania i transportu surowców wtórnych do zbiornicy odpadów, a odpadów, których nie można wykorzystać gospodarczo na wysypisko gminne, albo zastosowanie kontenerów z okresowo transportowanymi odpadami (w większych ilościach) do zbiornicy odpadów lub na wysypisko w zależności od ich rodzaju,
 - w przypadku przyjęcia wariantu w kontenerami ich lokalizację z uwzględnieniem: maksymalnej dostępności w ruchliwych punktach – obok szkół, zakładów usługowych, handlowych itp.,
 - lokalizację zbiornic odpadów z wykorzystaniem tam gdzie to jest możliwe i racjonalne nie zagospodarowanych terenów usługowych rolnictwa bądź wyznaczenie nowych w trybie planowania miejscowego,
 - niezbędne wyposażenie zbiornic odpadów,
 - warunki techniczno-ekonomiczne do ewentualnego przetwarzania surowców wtórnych oraz zachęt do rozwoju tego typu działalności,
 - koszty przedsięwzięcia, sposób jego finansowania z uwzględnieniem środków pozyskiwanych z zewnątrz i efektywność użytkową,
 - harmonogram realizacji przedsięwzięcia z uwzględnieniem etapowania i rozwiązań przejściowych.

3) System selektywnej zbiórki odpadów stałych.

Przygotowanie organizacyjne systemu selektywnej zbiórki odpadów wymagać będzie podjęcia przez samorząd gminy uchwały o wprowadzeniu tego systemu i uchwaleniu „Regulaminu gospodarki odpadami”, który przede wszystkim określić:

- rodzaj pojemników jakie powinny być stosowane w systemie,
- miejsca lokalizacji pojemników,
- asortymenty surowców wtórnych oraz odpadów do unieszkodliwiania jakie powinny być selektywnie odzyskiwane,
- sposób usuwania odpadów wielkogabarytowych (czy mieszkańcy we własnym zakresie wywożą do zbiornic odpadów, czy następuje zbiórka odpadów wystawionych przed posesję w określonych dniach ,
- graniczną częstotliwość wywozu pojemników z odpadami,
- co należy robić z odpadami nie zagospodarowanymi,
- zadania i odpowiedzialność przedsiębiorstw obsługujących system,
- opłaty za wywóz i utylizację odpadów z uwzględnieniem zachęt do selektywnej zbiórki odpadów,
- obowiązki mieszkańców, administracji budynków mieszkalnych i innych podmiotów gospodarczych objętych systemem,
- sankcje administracyjne i ekonomiczne w przypadku niewłaściwego wypełniania zadań przez uczestników selektywnej zbiórki odpadów.

4) Zadania przedsiębiorstwa zajmującego się obsługą systemu gospodarki odpadami w gminie:

- współudział w organizowaniu systemu,
- zawieranie umów z mieszkańcami, zobowiązujących do selektywnego zbierania i odstawiania odpadów,
- rozstawianie pojemników do selektywnej zbiórki odpadów – zgodnie z regulaminem,
- dostarczanie mieszkańcom worków do selektywnej zbiórki,
- systematyczne odbieranie worków z zebranymi odpadami w cyklach określonych w zawartych umowach,
- systematyczna wymiana pojemników z zebranymi odpadami na puste,
- ewidencjonowanie odbieranych worków i pojemników z wyselekcjonowanymi surowcami wtórnymi i odpadami do unieszkodliwiania,
- wystawianie mieszkańcom rachunków za wywóz, utylizację odpadów, jeśli koszty nie są wliczone w cenę worka lub w podatek,
- segregowanie surowców wtórnych oraz odpadów do unieszkodliwiania na poszczególne odmiany,
- wywóz zebranych surowców wtórnych i odpadów do zakładów przetwarzających surowce wtórne bądź na wysypisko,
- nadzorowanie i kontrolowanie prawidłowości selektywnego gromadzenia odpadów przez mieszkańców,
- obsługa rejonowych zbiornic odpadów,
- zgłaszanie w gminie wniosków o ewentualne sankcje wobec mieszkańców, którzy nie przestrzegają regulaminu gospodarki odpadami,

- okresowe konserwacje i czyszczenie pojemników we własnym zakresie, bądź przez przedsiębiorstwa usługowe,
- zabezpieczenie składowanych odpadów przed zamoczeniem, spalaniem, zabrudzeniem, a surowców wtórnych dodatkowo przed kradzieżą,
- poszukiwanie odbiorców surowców wtórnych oraz zakładów utylizujących pozostałe odpady,
- zgniatanie i belowanie surowców wtórnych i pozostałych odpadów przeznaczonych do dłuższego transportu,
- zawieranie umów z odbiorcami na dostawę surowców wtórnych i utylizację pozostałych odpadów,
- ewentualne prowadzenie procesów uzdatniających i przetwarzających odpady – surowce wtórne,
- ewentualna eksploatacja gminnego składowiska.

7.4. Kierunki rozwoju elektroenergetyki

- 1) Dostosowanie systemu do potrzeb wynikających z długofalowego rozwoju zagospodarowania województwa i gminy oraz dostarczenie energii w normatywnym standardzie jakościowym i ilościowym w sposób ciągły wymagać będzie:
 - a) modernizacji linii WN 110 kV relacji Bielsk Podlaski – Adamowo – Siemiatycze,
 - b) modernizacji linii SN 15 kV (~ 26 km) Siemiatycze – Mielnik (ZE Białystok opracował już założenia na tą inwestycję),
 - c) budowy stacji transformatorowych w ośrodku gminnym i wsiach na terenie gminy,
 - d) budowy linii SN 15 kV zasilających w/w stacje transformatorowe,
 - e) budowy linii n.n. z proj. stacji transformatorowych,
 - f) wymiany stacji transformatorowych wraz z modernizacją linii SN 15 kV i NN we wsiach na obszarze gminy.

Zestawienie prac w zakresie elektroenergetyki zakładanych przez ZEB S.A. w latach 2000 – 2005 przedstawia poniższa tabela:

Tabela nr 5

l.p.	Wieś	Stacje transformatorowe			Linie elektroenergetyczne			
		do demontażu	do wymiany	Projektowane	SN 15 kV		NN	
					Projek-towane	Remon-towane	Projekto-wane	Remon-towane
1.	Mielnik		1	4	+	+	+	+
2.	Mętna I	1		2	+	+	+	+
3.	Mętna II		1			+		+
4	Homoty			1	+		+	
5	Kudelicze	1		3	+		+	
6.	Niemirów	1	1	2	+	+	+	+
7.	Tokary I		1			+		+
8.	Tokary II		1			+		+
	Ogółem	3	5	12				

- 2) Zmniejszenie uciążliwości urządzeń systemu elektroenergetycznego dla otoczenia wymagać będzie w szczególności:
- budowy urządzeń elektroenergetycznych w sposób niekolizyjny z długofalowym rozwojem osadnictwa oraz chronionymi elementami środowiska przyrodniczego,
 - preferowania rozwiązań technicznych powodujących zmniejszenie zajętości terenu przez urządzenia elektroenergetyczne oraz nie powodujących dysharmonii estetycznych na terenach o wysokich walorach przyrodniczych,
 - zachowania linii zabudowy zgodnych z obowiązującymi przepisami od urządzeń elektroenergetycznych istniejących i projektowanych.

7.5. Kierunki rozwoju ciepłownictwa

Podstawowe kierunki rozwoju ciepłownictwa to:

- sukcesywne zwiększenie proekologicznych nośników energetycznych dla zmniejszenia zanieczyszczeń środowiska takich jak gaz, olej opałowy lub energia elektryczna,
- zmniejszenie strat cieplnych w konstrukcjach nowych budynków i poprzez modernizację starych o złych warunkach termoizolacyjnych,
- wprowadzenie nowych rozwiązań technicznych i technologicznych dla nośników energetycznych określonych wyżej zwiększających efektywność ich wykorzystania oraz ułatwiających obsługę i zmniejszających w efekcie koszty eksploatacji.

Dotyczy to instalacji grzewczych wewnętrznych a w szczególności sprawności kotłów i różnych rodzajów instalacji grzewczych a także stopnia automatyzacji obsługi oraz sprawności dostaw nośników energetycznych.

Główne zadania w zakresie rozwoju ciepłownictwa to:

- kontrola i restrykcje w stosunku do emitatorów największych ponad normatywnych zanieczyszczeń energetycznych,

- propagowanie stosowania dociepleń budynków istniejących i projektowanych,
- propagowanie najnowszych osiągnięć techniki ciepłowniczej w zakresie instalacji wewnętrznych dla gazu itp.
- rozwój ciepłownictwa w oparciu o system gazowniczy (zastosowanie gazu nie tylko w obiektach użyteczności publicznej i przemysłowych, ale również u indywidualnych odbiorców).

7.6. Kierunki rozwoju gazownictwa

Zapewnienie dostaw gazu ziemnego do 2010 r. wszystkim mieszkańcom gminy Mielnik jest podstawową przesłanką rozwoju systemu.

Studium programowe możliwości rozwoju gazyfikacji województwa białostockiego, wykonane przez Gazoprojekt Wrocław 1995 r. – zakłada, że roczny pobór energii w 2010 r. w gminie będzie wynosił 3,62 mln m³/rok.

Rozwój gazownictwa będzie jednak uwarunkowany zainteresowaniem potencjalnych odbiorców rozbudowę istniejącej sieci gazowniczej.

Zastój gospodarczy gmin wschodnich województwa podlaskiego w tym również Mielnika oraz względnie wysokie koszty eksploatacji gazu nie są czynnikami sprzyjającymi rozwojowi tego systemu.

Zakłada się, że rozwój turystyki będzie czynnikiem „wymuszającym” rozbudowę już istniejącego systemu gazowniczego, w celu zapewnienia odpowiedniego standardu wypoczynku przybywających turystów oraz życia mieszkańcom tego terenu.

7.7. Kierunki rozwoju telekomunikacji

Dostosowanie systemu telekomunikacyjnego do potrzeb wynikających z rozwoju zagospodarowania przestrzennego gminy oraz utrzymania obowiązującego standardu usług telekomunikacyjnych wymagać będzie:

- utrzymania w dobrym stanie technicznym istniejących urządzeń telekomunikacyjnych na terenie gminy,
- pełnego wykorzystania możliwości istniejących urządzeń takich jak centrala automatyczna i linie zasilające oraz rozdzielcze,
- rozbudowy wg aktualnych potrzeb sieci abonenckich na terenie całej gminy,
- budowy bazowych stacji telefonii komórkowej w miarę potrzeb na taki rodzaj usług.

7. 8. Ropociąg

1. Rurociąg wraz z urządzeniami towarzyszącymi winien być utrzymany w należytej sprawności technicznej.
2. W celu zabezpieczenia przed uszkodzeniami i wyeliminowania awarii powodujących poważne zagrożenie dla ludzi i środowiska należy zachować strefę wolną od zabudowy zgodną z obowiązującymi przepisami.
3. Istniejąca stacja pomp jest i powinna w dalszym ciągu stanowić element rozwoju i aktywizacji gospodarczej gminy

Na terenie gminy planowany jest dalekosiężny rurociąg przesyłowy Odessa-Brody-Płock. Jest to inwestycja celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

Dalekosiężny rurociąg przesyłowy Odessa-Brody-Płock to rurociąg służący do przesyłania lub dystrybucji ropy naftowej lub produktów naftowych, do lub z instalacji znajdującej się na lądzie, poczynając od ostatniego elementu odcinającego w granicach instalacji, łącznie z tym elementem i wszystkimi przyłączonymi urządzeniami przeznaczonymi specjalnie dla tych rurociągów. W skład rurociągu wchodzi ponadto:

- 1) liniowe stacje zaworów (zasuw);
- 2) rozdzielnie technologiczne;
- 3) urządzenia inżynierskie (przejście przez przeszkody naturalne i sztuczne);
- 4) instalacje i obiekty katodowej ochrony rurociągów przed korozją;
- 5) linie i urządzenia elektroenergetyczne służące do zasilania stacji zaworowych i stacji ochrony katodowej;
- 6) linie i urządzenia służące do sterowania stacjami zaworowymi i stacjami ochrony katodowej;
- 7) linie oraz obiekty i urządzenia systemów łączności i nadzoru rurociągów przesyłowych dalekosiężnych.

Wskazany na rysunku Zmiany Studium przebieg ropociągu jest orientacyjny i dopuszcza się jego zmianę na etapie zmiany miejscowego planu lub projektu budowlanego.

Planowany ropociąg będzie miał średnicę 800 mm lub większą - 900 mm. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie, lokalizacja tego typu ropociągu generuje konieczność ustanowienia strefy bezpieczeństwa o minimalnej szerokości 20 m, której środek stanowi oś ropociągu.

Strefy bezpieczeństwa, ze względu na skalę Rysunku Studium nie przedstawiono w formie graficznej.

Jednocześnie, w Zmianie Studium zaleca się ograniczenia:

- lokalizacji nowych budynków mieszkalnych w odległości 65 m od osi ropociągu;
- lokalizacji budynków użyteczności publicznej w odległości minimum 100 m od osi ropociągu.

8. OBRONA CYWILNA I OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA

W gospodarce przestrzennej gminy należy stosować następujące zasady służące zabezpieczeniu potrzeb obrony cywilnej i ochrony przeciwpożarowej.

8.1. Obrona cywilna

- a) w rejonach budownictwa wielorodzinnego należy przewidywać rezerwę terenów pod budowlę ochronne (schrony, ukrycia, szczeliny),
- b) w budynkach przemysłowych, usługowych, użyteczności publicznej, mieszkalno-usługowych i mieszkalnych – należy na etapie sporządzania planów realizacyjnych przewidzieć schrony i ukrycia,
- c) w rejonach budownictwa jednorodzinnego należy przewidywać ukrycia typu II wykonane przez mieszkańców we własnym zakresie w okresie podwyższonej gotowości obronnej Państwa,
- d) bez względu na typ zabudowy zarezerwować należy tereny pod budowę awaryjnych studni wody pitnej (7,5 l na osobę/ dobę). Odległość studni od budynków mieszkalnych lub zgrupowań ludności powinna wynosić najwyżej 800 m,

- e) istniejące studnie powinny być zabezpieczone przed likwidacją i przystosowane do sprawnego uruchomienia i eksploatacji w sytuacjach kryzysowych,
- f) oświetlenie zewnętrzne (ulice, zakłady pracy) należy przystosować do zaciemniania i wygaszenia,
- g) należy uwzględnić system alarmowania i powiadamiania mieszkańców w wypadku zagrożeń poprzez syreny alarmowe przyjmując promień słyszalności syreny do 300 m,
- h) układ projektowanych i modernizowanych dróg i ulic powinien spełniać następujące warunki:
 - szerokość ulicy powinna uniemożliwić ewentualne zagruzowanie,
 - powinny być połączenia z traktami przelotowymi – zapewniające sprawną ewakuację ludności w okresie zagrożenia,
 - należy wyznaczyć trasy przejazdu dla pojazdów z toksycznymi środkami przemysłowymi,
- i) przy opracowaniu miejscowych planów wsi, osiedli w skali 1:1.000 należy na przedsięwzięcia obrony cywilnej wykonać aneks do planu,
- j) należy zachować istniejące lub projektowane obiekty obrony cywilnej nie dopuszczając do ich likwidacji,
- k) wszelkie plany zagospodarowania przestrzennego należy przed ich uchwaleniem przez Radę gminy uzgadniać z Wydziałem Zarządzania Kryzysowego Ochrony Ludności i Spraw Obrony Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego.

8.2. Ochrona przeciwpożarowa

- a) należy zachować istniejące w gminie obiekty straży pożarnej we wsiach: Mielniku, Tokarach, Niemirowie i Sutnie,
- b) przy realizacji sieci wodociągowej należy przewidywać na terenach zabudowanych odpowiednią ilość hydrantów dla celów przeciwpożarowych w odległości około 100 m od siebie,
- c) przy projektowaniu i modernizacji obiektów przemysłowych i usługowych należy przewidywać drogi pożarowe – dostępne do obiektów,
- d) dla nowoprojektowanych i modernizowanych budynków mieszkalnych i innych należy przewidywać niepalne pokrycia dachów,
- e) należy dążyć do eliminacji niepalnych pokryć dachów na istniejących budynkach,
- f) wszystkie budynki mieszkalne i niemieszkalne powinny posiadać instalacje odgromowe.

Przedsięwzięcia wymienione pod literami a, b, c, d powinny być uzgadniane z Powiatową Komendą Straży Pożarnej.

9. KIERUNKI DZIAŁAŃ I ZADANIA WŁADZ SAMORZĄDOWYCH W CELU REALIZACJI POLITYKI

Rozwój lokalny powinien być rozumiany jako kompleks pozytywnych przeobrażeń jakościowych dotyczących obszaru gminy w zakresie ludności tu zamieszkałej.

Szeroko pojęty rozwój gminy jest procesem złożonym, ukierunkowanym na wykorzystanie zasobów ludzkich, potencjału produkcyjnego i usługowego oraz struktur instytucjonalnych.

Zadaniem gminy służącym osiągnięciu celu jest przede wszystkim ożywienie (poprawa) gospodarki i tworzenie klimatu do lokalizacji i dobrego funkcjonowania podmiotów gospodarczych w gminie.

Realizacja zadań władz lokalnych może odbywać się poprzez:

- działania własne zmierzające do lokalizacji przedsięwzięć inwestycyjnych kapitału zewnętrznego na terenie gminy (w tych działaniach niezbędny jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, by móc oferować tereny lub obiekty pod zainwestowanie),
- stwarzanie ułatwień dla istniejących i nowo powstających firm – zwłaszcza w początkowym okresie działania podmiotów gospodarczych.

Narzędziami w realizacji polityki przestrzennej gminy są:

- a) polityka finansowa realizowana w budżecie gminy (świadome stwarzanie ulg w podatkach, zróżnicowane opłaty za korzystanie ze środowiska),
- b) współpraca z władzami regionalnymi,
- c) skuteczne funkcjonowanie instytucji wspierających biznes,
- d) programy rozwoju, w tym miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego,
- e) kontakt zawarty między gminą a organami Państwa (może być zawarta umowa między gminą a Wojewodą z udziałem podmiotów gospodarczych w sprawie pomocy gminie w rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw, budowa urządzeń kulturalnych, budowa sieci transportowych itp.).

10. Uzasadnienie przyjętych rozwiązań i synteza ustaleń Zmiany Studium pod lokalizację ropociągu przesyłowego

Planowany dalekosiężny rurociąg przesyłowy Odessa -Brody – Płock stanowić ma jeden z elementów Euroazjatyckiego Korytarza Transportu Ropy Naftowej. Rurociąg jest jedną z inwestycji planowaną w ramach zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego Polski poprzez niezbędną dywersyfikację w zakresie dostaw ropy. W dniu 25 czerwca 2012 r. Uchwałą Nr XXIII/393/2012 Sejmik Województwa Lubelskiego w sprawie zmiany Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego przyjął przebieg rurociągu na terenie województwa lubelskiego, na granicy Gminy Mielnik.

Na terenie gminy Mielnik planowane jest połączenie planowanego ropociągu z istniejącymi ropociągami „Przyjaźń”, w Bazie Paliw w Adamowie. Połączenie to wymagać będzie rozbudowy bazy paliw w Adamowie.

Planowany rurociąg prowadzony jest w większości przez tereny niezainwestowane, tj. tereny rolne i leśne.

Planowane przedsięwzięcie jest inwestycją celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym. Planowany ropociąg będzie miał średnicę 800 mm lub większą - 900 mm. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie, lokalizacja tego typu ropociągu generuje konieczność ustanowienia strefy bezpieczeństwa o minimalnej szerokości 20 m, której środek stanowi oś ropociągu.